75 років Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 39. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 29-го ЛЮТОГО 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 29, 1968 No. 39. VOL. LXXV.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 28 лютого, 1968

В АМЕРИЦІ

КУБИНСЬКИЙ МАЛИЙ КОРАБЕЛЬ, який називається „26-го липня" зблизився 27-го лютого до американського узбережжя коло стейту Вірджінія, але бувши на океані поза обсягом американських територіяльних вод, повідомив за допомогою радія американську надбережну сторожу, що на ньому є особи, які просять політичного азилю в ЗДА. Після того з кубинського корабля спущено рятунковий човен, в якому були три особи. Коли цей човен дещо відплив від корабля, тоді з корабля його обстріляли. Не знати, чи живі ці „втікачі", бо з корабля повідомляли, що їх взяли назад на корабель. Так зізнають американські свідки, які здалека бачили цю подію.

СЕНАТОР ДЖЕКОБ К. ДЖЕВІТС ПОВІДОМИВ, що він старатиметься про перевибір на третю каденцію. На конференції в Ню Йорку він сказав, що в цьогорічних виборах головними пунктами виборчої кампанії будуть: війна у В'єтнамі та „Плян Маршалла для американських міст". Сподіваються, що сенатор не матиме протикандидата зі своєї Республіканської Партії. Він досі не програв ще ні одних виборів. З боку Демократичної Партії нема, покищо, сильного протикандидата, який мав би вигляди перемогти Джевітса. Визначні республіканці, губернатор Рокефеллер і посадник Ліндсей заявили, що будуть підтримувати Джевітса.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА ДЖАНСОНА СТАРАЄТЬСЯ, щоб промисловці зацікавилися будівельною програмою Уряду та допомогли збудувати більше число мешканевих одиниць. Президент найменував колишнього команданта Летунської Команди генерала Бернарда А. Шрівера на окремого дорадника в мешканевих справах до секретаря міських справ Роберта С. Вівера. Вівер заявив на пресовій конференції, що промисл допоможе розбудувати мешканеву програму. Але треба б, щоб ті компанії, які будуватимуть нові доми, були звільнені від оподаткування тих фондів, які видали на будови.

В СЕНАТІ ВНЕСЕНО ЗАКОНОПРОЄКТ про організацію Ради в справі охорони довкілля. Цей законопроєкт вніс сенатор демократ із Висконсину Гейлорд А. Нелсон. Він проєктує, щоб ця нова Рада охорони довкілля мала подібний статус, як Рада Економічних Дорадників Президента. Ця Рада давала б свою опінію про кожний новий проєкт в справі зміни довкілля.

У СВІТІ

У БРИТІЙСЬКІЙ ПАЛАТІ ГРОМАД ПРИЙНЯЛИ у вівторок 27 лютого в першому читанні у принципі законопроєкт про обмеження в'їзду до Британії „кольорових" осіб великою більшістю 372 голосів проти 62. Все ж, у тій нижчій палаті британського парляменту, що нараховує 622 членів, стрималось від голосування аж 180 членів. У дебатах гостро критиковано сам принцип нерівного ставлення до людей у вільному світі та, зокрема, до самих британських громадян і нехтування принципом у конвенції прав людини, що дає право вільно порушуватися у всьому світі. Припускають, що квота 1.500 кольорових осіб, що їх будуть щорічно допускати до Британії, буде підвищена.

ФРАНЦУЗЬКИЙ МІНІСТЕР ВІЙСЬКОВИХ СПРАВ ПІЄР МЕССМЕР ЗАЯВИВ у своїй статті в „Ревю де ля дефенс насіональ", що Франція приступить до продукції далекосяжних міжконтинентальних ракет. Мессмер відкинув заяву опозиційних партій, що коли б вони прийшли до влади то вирєчуться самостійної атомової зброї, і заявив, що такого ніколи не буде і що Франція „ніколи не вернеться до Атлантійського Союзу (НАТО)".

МОСКОВСЬКА „ПРАВДА" ТВЕРДИТЬ, що напередодні вибуху в совєтській амбасаді у Вашингтоні бомби — 20 лютого ц.р. — перед будинком амбасади їздило багато „підозрілих" автомобілів, з яких люди придивлялися тим, що входили й виходили з амбасади. Урядовці совєтської амбасади записали числа на таблицях тих авт і передали їх американському Державному Департаментові. Справою, як відомо, занялася вашингтонська поліція і ЕфБіАй, але, мабуть, трудно буде виявити винуватців, бо всі познаки вказують, що це була спрепарована самими большевиками провокація.

ФРАНЦІЯ І БРИТАНІЯ ПРОДОВЖУЮТЬ ДОСЛІДИ над створенням спільного суперсонічного пасажирського літака „Конкорд". Британія призначила на ті досліди 180 - 220 мільонів дол. і таку саму суму призначила Франція. Будова такого першого літака разом із коштами дослідних приготувань разом становитиме кругло 2 більйони дол. Однак відложено пробний лет, що мав відбутися цієї весни, на кілька місяців дальше. Так само американці відклали перший пробний лет подібного літака, що його будують.

Пожертви на українські студії в Гарварді можна подвоїти

Ню Йорк. — Пожертви на Фонд Катедри Українознавства в багатьох випадках можна подвоїти на кошт американських компаній, в яких працюють наші жертводавці — інформував скарбник ФКУ інж. Орест Бедрій під час надзвичайного засідання Екзекутиви і Представників ФКУ в суботу, 24-го лютого. Справа в тому, що багато американських фірм, включно з такими, як компанія Форда, та багато-багато інших, усіх разом понад 70, мають так зв. "matching funds", з якого вони „мечують", себто дорівнюють кожну пожертву свого працівника на виховні цілі. До таких цілей належить і Фонд Катедри Українознавства. Правда, деякі компанії подвоюють ці пожертви тільки в такому випадку, як їх працівник-жертводавець є випускником-алюмном школи, на яку жертвує, але більшість цих фірм цього не вимагає. ФКУ вкоротці опублікує список тих компаній, що мають „дорівняльні (мечінг) фонди". Детальний виказ тих компаній, що називається "Matching Gift Details", можна одержати за одного доляра, звертаючись на адресу: American Alumni Council, 1707 N. Street, N.W., Washington, D.C. 20036, телефон (202) 234-8464. Список цих компаній буде також розісланий всім місцевим представникам ФКУ, щоб вони могли перевірити, чи між жертводавцями на ФКУ в їхніх місцевостях є такі, які працюють в таких фірмах. Тоді цей виказ буде переданий до Гарварду, який вже сам впімнеться в тих фірмах, щоб вони дорівняли пожертвам їхніх працівників і так одержаві фонди будуть здепоновані на конто ФКУ.

„Вільні люди ніколи не покоряться насильству" — заявив Президент у зв'язку з В'єтнамом

Даллас, Тексас. — „Вільні люди ніколи не покоряться насильству і не зречуться своєї майбутности у користь тиранії" — заявив президент Джансон у своїй промові на конвенції Крайової Асоціяції сільської електричної кооперативи в минулий вівторок 27 лютого ц. р. Промова Л. Б. Джансона хоч і торкнулася також внутрішньої ситуації в Америці, проте за головну тему мала становище Америкі супроти В'єтнамської війни. Президент підкреслив з цілою рішучістю, що „ не буде відступу від відповідальности в будь-якій годині і будь-якому дні. Ворог волі рішив вибрати цей рік, як вирішний. Він вдаряє у розпучливому і злобному змаганні осягнути остаточний вислід і здобути свої цілі". Президент покликався на заяву генерала Вестморленда, що в своїй січневій офензиві комуністи у В'єтнамі втратили 43.000 вбитих і 7.000 полонених „завдяки тисячам наших хоробрих синів і мільйонів хоробрих південних в'єтнамців" та урочисто прирік не вирікатися тих борців за свободу. „Не може бути послаблення нашої волі, яке підбадьорило б ворога і продовжило цей кривавий конфлікт... Не вірю, щоб Америка могла будь-коли похитнутися. Вірю, що кожний американець відповість тепер за себе і за будучність своїх дітей. Вірю, що він скаже, що не поступиться, коли справи стають трудними. Я не відступив, коли ворог наступав, коли вони стали напастливі, коли терористи атакували, коли вдиралися до міст, руйнували села і масакрували людей..."

Президент прибув до Далласу вперше після того трагічного 22 листопада 1963 р. коли-то він приїхав був туди, як віце-президент у почеті президента Джана Ф. Кеннеді та відлетів в той сам день, як заприсяжений уже наступник убитого президента Кеннеді. Приїзду президента Джансона до Далласу заздалегідь не оприлюднено і мешканці того міста дізнались про це щойно, як про довершений факт. На згаданому вище зібранні було к. 10.000 осіб.

Тим часом наземні бої в Південному В'єтнамі велися в різних пунктах краю. Американці відбили атаку В'єтконгу в обширі міста Дакто, при чому згинуло 50 комуністів. Ворог атакував ракетами летовище в Бієнгоа за 20 миль на північний схід від Сайгону. У провінції Квангтін вбито 148 ворожих вояків в 4-годинній битві за дві милі на захід від міста Тамкі.

Президент Джансон вніс до Конґресу широку фармерську програму

Вашингтон. — Президент Джансон 27-го лютого переслав до обидвох Палат Конґресу широку фармерську програму, ціллю якої є більша федеральна опіка над фармерами та збільшення соціяльних й економічних можливостей сільської Америки. Президент заявив у своєму 15-сторінковому зверненні, що він бажає зліквідувати убозтво по американських сільських районах. Дальшою ціллю Президентої програми є бажання втримати дрібних фармерів на землі, щоб вони не мусіли втікати до великих міст та збільшувати міську кризу в цій країні. Нова програма передбачає нові варстати праці для дрібних фармерів і кращі для них мешкання. Не знати, яких фондів вимагатиме ця програма Президента. Департамент рільництва оцінює, що цю програму можна буде здійснювати в рамках запропонованого бюджету на фінансовий рік, що зачинається 1-го липня 1968 р., і який становить 7.3 більйона дол. Але представники цього Департаменту передбачають, що, мабуть, треба буде дещо збільшити суму, що запропонована в новому бюджеті.

12 совєтських громадян апелюють до комуністів у світі таврюючи режим терору

Москва. — 12 совєтських громадян, з яких деякі дали вже пізнати себе з своєї відважної опозиції проти переслідувань інтелектуалів в Совєтському Союзі, звернулись листом до з'їзду представників 66-ох партій з різних країн світу у Будапешті, оскаржившu совєтський режим у „здавлюванні людини в нашій країні". Підписані на тому листі пригадали недавні судові процеси проти різних інтелектуалів, яких судили з потоптанням всіх правил дійсного правосуддя і засудили тільки за те, що вони мали „вільну думку". Підписані ствердили, що в цих справах різні пошкодовані громадяни та їхні родини зверталися безпосередньо до партійних і державних керівників в СССР, але „ті листи залишились без відповіді. Зате у відповіді на ті скарги тих людей звільняли з праці, викликували до КГБ, погрожували їм арештами та — що найгірше з усіх переслідувань — запроторювали насильно до домів божевільних". Того листа, що його вислано з Москви поручено, підписали Ляриса Даніель дружина письменника Юлія Даніеля, внук колишнього совєтського міністра закордонних справ Павел Літвінов, син колишнього розстріляного за Сталіна генерала історик Петро Якір, письменник Алексєй Катерін, д-р Заміра Асанова, економіст Віктор Кразін, вчитель Ілля Габай, філософ Борис Шраґін, письменник Анатоль Левітін, вчитель Юлій Кім, лінґвіст Юрій Ґлазов і колишній генерал Пйотр Ґріґоренко.

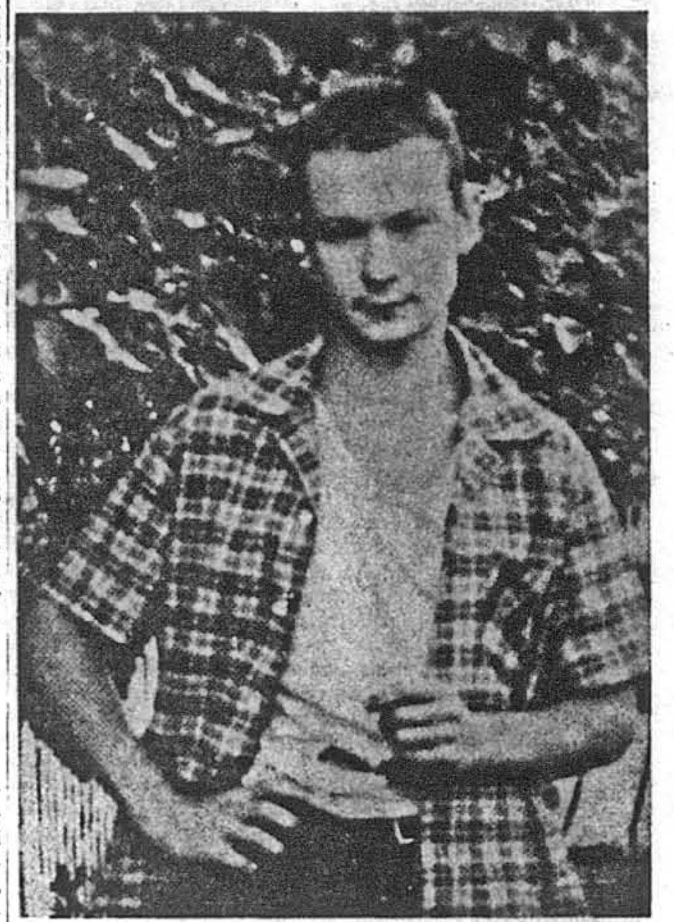
Румунські й італійські комуністи проти скликування з'їзду у Москві

Будапешт. — На конференції 66-ох комуністичних партій з різних країн світу, скликаній під натиском збоку большевиків, виявилася опозиція румунської й італійської компартії, підтримуваних трохи й польськими комуністами, які противляться швидкому скликуванню до Москви ще більшого комуністичного збіговища. Пропозицію скликати таке зібрання формально зголосив Міхаіл Суслов, а супер-льоальні південноафриканські й німецькі комуністи зразу же запропонували на місце такої конференції — Москву. Румунські комуністи — не заперечуючи в принципі доцільність такої конференції — вживають тактичного арґументу, що це така поважна справа, що треба такий з'їзд довше підготовляти. Водночас румунські комуністи поширили між делеґатами опозиційну статтю в одному румунському часописі. Альбанська преса твердить, що те будапештенське збіговище „цілком невдатне".

Атомовий літаконосець „Ентерпрайз" дістав нові ракети

Вашингтон. — Представники Пентаґону повідомили, що атомовий літаконосець „Ентерпрайз", який стоїть на водах коло В'єтнаму, дістав нового типу ракети, які мають бути обороною проти ворожих літаків та керованих ракет. Тако ж інші американські кораблі, як нищильники, кружляки та літаконосці, мають дістати в найкоротшому часі нові протилетунські і протиракетні ракети. Ці американські протилетунські ракети називаються „Морські горобці", їх застосували до вжитку на кораблях із дотеперішньої зброї, якою послуговувалися літаки. Представник фльоти перестерігав недавно проти „модерних керованих ракет", якими ворог може нищити кораблі. Секретар летунства Пол. Р. Іґнашіюс пригадував, що в жовтні 1967-го року єгипетські човни випустили ракети, які знищили ізраїльський нищильник ‚Елат'. Египтяни послуговувалися совєтськими ракетами типу „Стикс".

ЮРІЙ ШУХЕВИЧ — ЗА ЩО ЙОГО КАРАЮТЬ І МУЧАТЬ!

Юрко Шухевич - Березинський

Як уже інформовано, серед української молоді, головно студентської, в Києві і інших містах України поширюється тепер „Заява" довголітнього політичного в'язня та мученика комуністичного режиму Юрія Шухевича, який вже повних 20 років карається по большевицьких в'язницях і концентраційних таборах, до яких він був запроторений в 1948-му році, мавши заледви 15 років життя. Його карають і мучать не за його власні провини, як же міг провинитись проти будь-кого 15-літній юнак! — а тільки за те, що він є сином леґендарного головного командира Української Повстанської Армії, ген. Тараса Чупринки — Романа Шухевича, що згинув смертю героя в боротьбі з большевиками. За це вже 20 років карають і мучать Юрка Шухевича, за те вже 20 років безупину переслідують його матір, Наталію Шухевич-Березинську. У поширюваній „Заяві" Юрко Шухевич, ім'я якого недавно подано в світовій пресі між тими в'язнями совєтського режиму, які почали голодовий страйк, попереджає в своїй заяві, що КГБ тепер погрожує йому смертю. Це діється в тій рабовласницькій совєтській імперії, яка як на глум, підписана під міжнародною Декляраціею Людських Прав. Спілка Української Молоді в Лондоні опублікувала тепер англійською мовою апель до вільного світу, щоб заінтересувався долею українського юнака-мученика совєтського режиму в цьому Році Людських Прав. З цього апелю і поміщену тут фотознімку.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

СОЦІЯЛІСТИЧНО - КОМУНІСТИЧНИЙ „БАРВІНОК"

Редакція київського журналу для школярів „Барвінок", вихід якого систематично запізнюється, перетворила цей ілюстрований журнал в орган партійної агітації для дітей. У найновішому числі, що дійшло за кордон, з грудня 1967 р., надруковано фальсифікат — нібито „українську народну пісню", з таким текстом:

„То не маки на горі,
не калина в лузі,
То Вкраїна розцвітає в
Радянському Союзі"...

Не далеко відійшов і поет А. Малишко, пишучи для дітей наступне:

„І тоді в труді
прибавиш сили,
Все, що мріяв,
зробиш до путтях,
Леніна ім'я огненокриле
Хай тебе веде на
все життя!"

Два оповідання в тому числі скеровані проти „банд" — петлюрівців, а третє — переклад з російської. Українська в журналі тільки назва.

„РЕСПУБЛІКА СУЦІЛЬНОЇ ГРАМОТНОСТИ"...

Такі і подібні означення не сходять з сторінок „Радянської України". Інакше думає сатиричний журнал „Перець", у ч. І з 1968 р. він навів з десяток прикладів грамотности (такого типу), виписаних з судових актів: „29. VII. 1967 року проводиться виводка собак для прививки від сказу о 6 годині ранку. Явка всім обов'язкова".

„Прошу вас розглянути при свідках мене і мою жінку, бо не можна дальше із нею жить. Кожного дня не дає спокою і лякає жугалом, що заколе наче кабана як свого рідного дядю. Я і так інвалід другої групи і при тому нервений, тож прийміть до її міру".

„... Аж коли він вдарив мене кілком по голові четвертий раз, я вже від нетерплячки побіг до хати і написав цю жалобу, щоби ця драка була вам довідома". Звичайно, це особливі вияви грамотности, але їх чимало і в сов. пресі.

ВІДСТАЮТЬ ЗНОВУ В БУДУВАННІ ШКІЛЬНИХ ПРИМІЩЕНЬ

„Радянська Україна' з 22 лютого в передовій „Шкільні новобудови" виявила, що з заплянованих майже однієї тисячі нових шкільних будинків в УССР дотепер на січень виконано плян лише на 59 відсотків. Газета радить колгоспам, щоб вони об'єднували зусилля й будували школи, не згадуючи, що це — обв'язок держави, а не колгоспів. „Радянська Україна" немов пророкує, що буде на початку наступного навчального року в Україні: „Поспіх перед початком навчального року, несвоєчасна здача шкільних приміщень і недоробки".

НОВІ МЕЦЕНАТИ І ДОБРОДІЇ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ В ГАРВАРДІ

На фото (зліва): п. Іларіон Мазепа, голова Комітету ФКУ у Філядельфії, інж. Степан Чорпіта, інж. Володимир Медуха

Антін Патер (зправа) передає свою пожертву скарбникові ФКУ інж. Орестові Бедрієві.

Ню Йорк. — Екзекутива Фонду Катедри Українознавства інформує про ряд нових меценатів і добродіїв на фонд українських студій в Гарвардському Університеті, між якими є пп. Іларіон Мазепа та інж. Володимир Медуха з Філядельфії, які пожертвували $1.000 та п-во Марія і Антін Патери з Ню Йорку, які пожертвували $500.

Пп. Іларіон Мазепа та інж. Володимир Медуха є співвласниками М & М Enterprises Co." та нотаріяльного бюра у Філядельфії. Крім фундаторів на ФКУ ($1,000), вони є членами-фундаторами ($1,000) Східньо - Европейського Інституту ім. Липинського, спомагачами Українського Католицького Університету в Римі, членами - добродіями УСТ „Тризуб" у Філядельфії та щедрими жертводавцями на багато інших народних та релігійних цілей. Належать до проводу багатьох наших установ та є активними членами Українського Народного Союзу. "М & М Enterprises", що має головні бюра при 2325 Бравн Стріт у Філядельфії, є членом Конґресових Клюбів УККА та одним з небагатьох відзначених Похвальною Грамотою постійних платників Національного Датку УККА. Інж. Володимир Медуха є скарбником філядельфійського Комітету ФКУ.

Пан і Пані Антін і Марія Патери до переданої ними пожертви на ФКУ в сумі $500 долучили листа, в якому пишуть: „Вістка в „Свободі" з 9-го лютого ц. р. про те, що наші земляки з Угнова Клявдія і Григорій Салюки пожертвували $500 на Фонд Катедри Українознавства пригадала нам про необхідність підвищити наш первісний стодоляровий даток на ту ціль. Це перший раз в історії української еміґрації маємо нагоду і ресурси створити тривку основу для першої і чергових українознавчих катедр в Гарвардському університеті, з якого вийшло 5 президентів ЗДА та чи не найбільший відсоток президентських дорадників, включно з професором того університету Говардом Лордом, який, бувши дорадником, переконав президента Вилсона, що „Україну вигадали німці". Тут сповнилося твердження, що „неприсутні не мають рації". Наслідки тієї поради дорого коштують Америці і нам. Щоб забезпечити постійну присутність української правді в найбільш впливовому американському університеті, складаємо від себе на ту ціль ще додаткових $500, отже разом $600. Віримо, що серед численної громади колишніх мешканців Угнова і Угнівщини в Америці найдеться ще багато людей доброї волі, які поповнять ряди фундаторів найсміливішого задуму нашої спільноти у вільному світі — Українознавчого Центру в Гарвардському університеті..."

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Ict. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Зрада у мирному часі

Сірі громадяни не тільки в Америці, але й у всьому вільному світі з дива не можуть вийти, яким це чином під час В'єтнамської війни комуністи, їхні поплентачі, пацифісти і усяка збиранина, готова до кожної вуличної авантури, влаштовують безкарно противоєнні й протиурядові походи з прапорами й транспарентами, прихильними ворогові, з обляганням Пентагону, — яким це чином професорові університету вільно під покришкою „академічної свободи" вголос висловлювати бажання, щоб ворог виграв у В'єтнамській війні, — як це можливо, щоб юнаки публічно дерли свої рекрутаційні картки і одверто закликали вояків до дезерції. Такого ще не бувало ні в одній війні, і всі вчинки та безкарність супроти осіб, що їх поповнюють — приносять погану славу американській демократії і характеризують американську владу наче слабу й безсильну.

Уся „заковика" в тому, що Америка не виповіла формально війни Північному В'єтнамові, і тому формально В'єтнамської війни „нема". Маємо ніби мирний стан, в якому вільно демонструвати, вивішувати будь-чиї прапори й правуватися за свою відмову йти до війська з уваги на свою „совість". Цей стан „миру" не перешкоджає Президентові, як головному командувачеві збройних сил, висилати до В'єтнаму стільки війська різного роду, скільки треба, чи отримувати від Конґресу відповідні суми. Але він перешкоджає правосуддю стосувати в часі „миру" закономірні приписи воєнного часу. Всі згадані вгорі акти були б під час війни неможливими просто тому, що вони підпадали б під категорію державної зради із відповідними наслідками. Під час війни нарід зрозумів би, що „гармати" мають першенство перед „маслом", Президент не мав би турбот із Конґресом щодо призначення додаткового податку і міг би також накласти тимчасову контролю над заробітками й цінами. Можна було б тоді також вести війну без різних теперішніх обмежень, як ось ощаджування найбільшого північнов'єтнамського порту Гайфонґу, що є головним пунктом достав для ворога зброї, амуніції, всякого виряду, ба навіть ракет і літаків.

Проти формального проголошення війни промовляють арґументи закордонно - політичного характеру. На першому місці стоїть острах, що СССР і комуністичний Китай, які мають з Північним В'єтнамом договори безпеки, були б зобов'язані виповісти війну Америці. Це була б тоді вже не льокальна, а третя світова війна із загрозою обопільного користування атомовою зброєю. Відпав би тоді також арґумент, що Америка тільки допомагає Південному В'єтнамові зберегти його волю, але не заінтересована у тому, який режим існує в Північному В'єтнамі. Формальний стан війни безумовно допоміг би встановити спокій і порядок в самій Америці, але дав би ще більше причини комуністам і пацифістам у широкому світі до антиамериканської кампанії і знівечив бо ту зовнішню полуду співіснування, яка існує тепер, без уваги на В'єтнамську війну. Ті зовнішньополітичні арґументи не переконують усіх членів Конґресу ані всіх рядових громадян, але вони переконали Президента, і тому існує той стан формального миру та фактичної „війни з обмеженими цілями, веденої обмеженими засобами".

Погані практичні наслідки такого стану на внутрішньоамериканському терені спонукали 19-ох сенаторів з обох партій, під проводом сенатора Джеймса Істленда, демократа з Міссісіпі й голови сенатської Правничої Комісії, поставити вимогу, щоб Конґрес схвалив закон проти „зради у мирному часі". За їхнім проєктом усім тим особам, які давали б „допомогу або вигоду" В'єтконґові чи Північному В'єтнамові, загрожувала б кара до 10 років в'язниці чи 10.000 дол., або ці обидві разом кари. Під поняття „зради у мирному часі" підходили б також заворушення у містах і закликування до таких заворушень, підбурлива комуністична пропаґанда та всі інші акти, що загрожують безпеці країни. Карі підлягали б усі ті, які добровільно і свідомо діяли б — під будь-якими гаслами — насправді у користь ворога, що вбиває і калічить американських вояків у В'єтнамі.

Нема сумніву, що всі явні й приховані центри комуністичної підривної роботи, всі дійсні й масковані пацифісти, всі звеличники „чорної сили" і взагалі всі противники політики Джансона супроти В'єтнаму зчинять великий шум, коли б такий законопроєкт прийшов під ділові обради Конґресу, і що вони вживатимуть всіх можливих способів, щоб до схвалення такого закону не допустити. Але коли б дійсно у Конґресі знайшлася потрібна більшість для його схвалення, то це була б велика користь для Америки й всього світу і велика шкода для ворога, який користає на тому, що В'єтнамської війни формально не проголошено.

ВІДПОВІДІ БЕЗ ВІДПОВІДЕЙ

У кінці березня минулого року 6-членна делеґація комуністичної партії Канади виїхала до СССР, „щоб перевірити дійсний стан на Україні". Повернувшись, та група склала звіт ЦК компартії Канади у вересні в Торонті. Аж через чотири місяці в „проґресивній газеті „Життя і Слово", у числі з 1 січня надруковано „Звіт делеґації на Україну".

Члени делеґації, як виходить з того „звіту", ні одного дня не вивчали, наприклад, колгоспного життя, не провели ні одного дня на колгоспному полі, де гнеться майже половина населення України, без права виступу з колгоспу і навіть переїзду в місто. Делеґація не запитувала „міністрів", чому колгоспники не одержують пашпортів. Але реальні факти щоденного життя в Україні настільки промовисті, що деякі члени делеґації поставили представникам режиму кілька небажаних для „господарів" запитань,

Міністер культури УССР Р. Бабійчук, „національної формою, соціялістичної змістом", сказав делеґатам, що в Україні є 29 000 громадських бібліотек, десятки тисяч шкільних, заводських, клюбних. Але делеґати не запитали, чому в більшості бібліотек немає й однієї третьої частини українських книжок, про що десятки разів писали в газетах „Культура і Життя", „Літературна Україна" й ін. Є там, наприклад „Избранные стихи" Андрія Малишка, але не можна знайти творів цього українського совєтського поета українською мовою! Інше питання: якщо є десятки тисяч бібліотек і тисячі хорів, десятки тисяч музик, співаків, то як можна видавати книжки накладами в 10 чи навіть 5 000, а книжку про українську музику накладом у... 500 примірників? Що означають для такої кількости бібліотек і мільйонів читачів наклади збірок поезій у 2-3 тисячі примірників, або наклади наукових видань, що хитаються від однієї до двох тисяч?

Міністер культури УССР підписав до друку накладом лише в 12 000 промірників ось хоча б такий підручник для учнів від 1 до 10-ої кляс, як „Програми з фізичної культури". Якою мовою виданий той „підручник"? Ось уривок з рецензії, надрукованої в журналі „Україна" ч. 49 за грудень 1967 року: „На уроці у 1-2 класах рекомендується подавати команду „Становись" і „Смирно", а у 5-6, для „загальнорозвиваючих" вправ з гімнастичною палкою можна скомандувати нібито й „Струнко"! Учні стануть не в стрій (як узаконено в українсько - російському словнику 1965 року), а в „строй". Далі почнеться „маршировка", а на підході до 7-го класу — „марширования". У розділі „Вправи для виховання правильної постави" авторка програми радить: „Встати спиною до вертикальної площини, торкаючись її затилком..." Після сидіння на „гімнастичній скамійці" пропонується „хотьба на скамійці" і т. д.

Той самий міністер заявив, що „в Києві, Харкові й Одесі є по 4 українських театри і один російський театр в кожному місті". А це неправда: майже без перерви в тих містах виставляють приїжджі з Росії „на гостинні виступи" театри, крім того — в Харкові і Одесі дитячі і навіть лялькові театри дають свої вистави російською мовою.

1966 р. в Україні вийшло 110 мільйонів примірників книжок, з того „78 мільйонів українською мовою, 22 млн. іншими мовами". Так сказав делеґатам директор „Держвидаву". Алеж навіть офіційні совєтські статистичні дані заперечують ці фальшиві цифри. До того ж директор не згадав про мільйони примірників дитячих журналів і газет, надсиланих з Російської СФСР, краще виданих, з більшою кількістю барвистих ілюстрацій. Нарікання директора на нестачу паперу — жалюгідні: жадна країна в світі не має стільки лісів, себто паперової сировини, як СССР..

Секретар Спілки Письменників України сказав делеґатам, що „українська література процвітає". А проте українська еміґрація має вже список в понад 100 осіб переважно молодих літераторів, науковців, поетів, журналістів, які змушені тепер „процвітати" в совєтських кацетах.

„Наша делеґація, — читаємо в „Звіті", — поставила запитання: „Чому ж це так, що письменників арештовано на Україні?" Олександер Корнійчук відповів: „Вони були арештовані тому, що робили спробу розповсюджувати антирадянську пропаґанду, друковану в Західній Німеччині, а не за те, що щось написали".

За Сталіна карали людей за „шпигунство", навіть за листування із закордоном. Тепер — за читання закордонних видань... Як далеко йде совєтський реґрес і як примітивізують справи ті, що відповідали, і ті, що слухали! Не вимога української України в час, коли Африка покрилась незалежними державами, а... читання і розповсюджування „антирадянської пропаґанди". Що ж було в тій „пропаґанді?" Якщо йшлося про русифікацію України, то чи це дійсно „пропаґанда"?

На запитання, чому багато письменників в Україні пишуть російською мовою, делеґати дістали від одного з них відповідь: „Я хочу, щоб мої книжки були читані якнайбільше". На цю відповідь жаден делеґат не наважився відповісти: їдьте в Росію, пишіть і друкуйте там. Чому якраз Україна має бути пристановищем для діячів російської культури і мови?

М. Бажан, відповідаючи на питання про заплановане комуністичною партією СССР злиття мов, відповів, згадуючи про з'їзд письменників України:

„Були арґументи про те, що всі слов'янські мови зіллються з російською мовою в дуже короткому часі, але це поняття було відкинене. Разом з боротьбою проти українського націоналізму необхідно вести боротьбу проти російського шовінізму. Наш з'їзд виразив політику Комуністичної партії Радянського Союзу і Жовтневого пленуму Центрального Комітету. Я не думаю, що ми будемо мати більше клопоту з цим питанням".

У цій „відповіді" насправді нічого не сказано. Відповідь дала газета „Радянська Україна" з 1 грудня 1967 р.: „побудова світлого майбутнього комунізму". Комуністи мають знати, що за цим стоїть: „єдине суспільство", злиття мов і культур на базі „великого русского языка" і т. д.

Щодо телевізійних програм, то делеґатам заявили: „95 процентів домашніх передач є в українській мові". Візьмім для прикладу київську „Молодь України" з 16 лютого, і подивімся, які „українські передачі" передає телевізія в Україні? Від Києва до Херсону — всюди в програмах біля каналів і годин стоїть маленьке (М.) — за яким прихована Москва з її російською мовою. Так 17 лютого кияни побачили тільки одну - єдину місцеву, київську програму, можливо українською мовою: „Репортаж з республіканської фотовиставки". Всі інші передачі — з Москви, а їх того дня було 9. Ще гірше в Харкові, де навіть не транслюють „із столиці УССР", лише з Москви.

З такими, а можливо „яснішими" відповідями повернулась делеґація канадійської компартії в Канаду. До речі, жаден з них не забажав залишитись в Україні, переконавшись, можливо, що Україна не належить українцям.

З остаточних висновків делеґатів комуністичної партії Канади бачимо, що дехто з них зрозумів, до яких справді „досягнень" дійшла Україна, і тому починає ставити вимоги до Москви, в першу чергу щодо української мови й культури. Те, що заперечують шелести — викривають тепер уже не тільки так зв. „буржуазні націоналісти". Про русифікацію і культурний ґеноцид в Україні починає говорити навіть частина членів компартії Канади.

Чи люди з проясненими очима залишаться й надалі членами тієї партії, чи їх „вичистять", побачимо згодом. „Заява" Тіма Бака й інших членів делеґації є, у всякому випадку, важливою заявою, здається, першою важливою заявою в історії тієї групи.

Леонід Полтава

● **Корєєць Кім Ґі Ро в японському місті Суматакіо застрілив** двох членів японської організації, що проповідувала ненависть до чужинців, утік до недалекого готелю і там — озброєний крісом і 160 динамітовими патронами — витримав 5-денну облогу. Сотні поліціянтів, що облягали готель, були безсильні, бо той корєєць тримав, як закладників, господарів готелю і гостей, разом 18 осіб. Він скликав пресову конференцію, на якій таврував японців за їхню ненависть супроти корейців. Його схопили тоді, коли кілька поліціянтів увійшли на залю, як ніби журналісти. Йому погрожує кара смерти за вбивство 2-ох осіб.

П. Феденко

ПРОФ. МИХАЙЛО МІЛЛЕР

(1883-1968)

Мюнхен. — 15-го лютого помер у Мюнхені проф. Михайло Міллер, відомий археолог, член і співробітник українських наукових установ. Предок проф. Міллера, Йоганн, родом з Німеччини, оселився у XVIII стол. на Донщині, служив у Донському Козацькому Війську, і рід Міллерів належав до старшинської кляси в Донській області.

Про заможність роду Міллерів свідчить назва залізничої стації Міллерово, де річка Глибока вливається з лівого боку до Дінця. В цій околиці, заселеній на 80% українцями, виростав Михайло Міллер із своїм старшим братом Олександром.

З молодих літ обидва брати захопилися археологією. Для цієї науки степовий край понад Озівським і Чорним морями дає багато матеріялу. Тут жили колись скити й савромати, що їх життя описав грек Геродот у V стол. перед Христом. На узбережжі, при гирлах рік, були грецькі міста-колонії. Народи, що йшли з своїми стадами із Азії на Захід, осідали на деякий час у степах і залишили тисячі могил, в яких поховано князів цих народів.

По закінченні середньої школи Михайло Міллер студіював в московському університеті, де належав до Української Студентськ о ї Громади. Там він заприязнився з Володимиром Дорошенком, пізніше визначним бібліографом і директором Бібліотеки Наукового Товариства імени Шевченка у Львові.

Михайло Міллер виростав серед української людности на Донщині, і українська мова була для нього „своя", як і мова російська, яка була мовою інтеліґенції. Міллер досконало опанував також українську літературну мову. В розмовах з ним мені доводилось чути його критичні завваги до неохайних висловів, що їх уживають деякі українські газети на чужині.

Здавалось би, що археологія, наука про сиву давнину, не накличе на дослідників-археологів переслідуван ь збоку комуністичного режиму. Однак, в археології невсипуще око терору побачило небезпеку для диктатури партії.

Бувши професором університету та педагогічного інституту в Ростові над Доном, Михайло Міллер жив у постійній небезпеці, що одної ночі і по нього приїде „чорний ворон". Адже ж його брата Олександра Міллера, професора Петербурзького університету, безглузда терористична машина схопила в 1933 році, і він загинув без сліду десь у сибірських пустелях.

Доля була ласкавіша до проф. Михайла Міллера. Він міг, поряд з навчальною працею, провадити археологічні досліди, зокрема в розкопах на Донщині та в Україні. Багатий матеріял дали розкопи археологічній експедиції над Дніпровими порогами, коли там почали будувати греблю для гідроелектричної силової стації — Дніпрельстан.

Проф. Міллер був заступником директора археологічної експедиції і казав мені, що то було „варварство" — нищити таке чудо природи, як Дніпрові пороги, описані істориками і прославлені поетами. Адже ж була можливість збудувати гідроелектрівню і в інших ділянках течії Дніпра.

Підсумок своїх дослідів в околиці Дніпрових порогів проф. Міллер зробив у своїй праці, виданій 1935 року російською мовою: „Памятники родового общества на Игренском полуострове".

Працюючи в археологічній експедиції, проф. Міллер знайшов сліди української старовини. Після другої світової війни він опублікував на чужині свою розвідку „Могила Святослава". До цієї доби належить також його стаття про розкопи українських селищ над Дніпром. То були села на Запоріжжі, що пристали до гетьмана Мазепи і кошового Гордієнка в 1709 році. Цар Петро звелів своєму військові винищити доноги людність, оселі спалити, а трупи покараних українців залишити непохованими.

Під час другої світової війни проф. Міллер з родиною виїхав до Німеччини. В Мюнхені він продовжував свою наукову і педагогічну діяльність. Його праці видруковано у виданнях Української Вільної Академії Наук, Українського Університету, Наукового Товариства ім. Шевченка, Інституту для вивчення СССР.

Своїй рідній Донщ и н і проф. Міллер присвятив велику працю — „Дон и Приазовье" (Мюнхен). Тут дав він підсумок своїй дослідчій діяльности.

Проф. М. Міллер був довголітнім співробітн и к о м „Свободи".

19 лютого відбувся похорон проф. Міллера на кладовищі Вальдфрідгоф. Представник українських наукових установ у своїй промові дав високу оцінку Покійного, як ученого і людини шляхетного характеру. Небіжчик осиротив дружину і дочку з внуками. Вічна Йому Пам'ять!

РУЙНУЮТЬСЯ РІДКІСНОЇ КРАСИ ПІДЗЕМНІ ПЕЧЕРИ

Київський журнал „Ранок" у ч. 12 з м. р., надрукував ілюстрований фоторепортаж з перебування в підземних печерах біля села Шманьківчики на Тернопільщині, повідомляючи, що чудові природні печери із сталактитами обвалюються і руйнуються без найменшого догляду. Лише „жменька місцевих людей докладає усіх сил", щоб ті печери зберегти. Лікарі запевняють, що в печерах можна лікувати людей від астми й подібних хвороб; археологи запевняють, що там можна провадити важливі дослідження, не кажучи вже про унікально-цікавий туристичний маршрут, — тільки „влада" не дбає.

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

ДЕ ЗАТРИМАЛИ „ПУЕБЛО"

24-го січня ц. р. англомовна преса, а також радіо і телевізія подали перші вістки про подію, яка скоїлась з американським кораблем „Пуебло". Ця сама вістка появилася також в українській пресі, ну й очевидно у „Свободі" з 25-го січня.

Як знаємо, ця справа ще й по сьогоднішній день не полагоджена. Але на сторінках „Свободи" стоїть вона цілком неясно. Не знаю чому, хтось із панів редакторів тут накоїв лиха.

Я, як чорнороб, не маю часу іноді і два рядки в газеті прочитати, але тут таки стукнув себе в лоб і кажу до синочка: „Подай но атлас і стару англійську газету, та й розберемо, в чім справа". А справа ось у чім. „Свобода" завезла корабель „Пуебло" не до порту Вонсан в Північній Кореї, а до порту Пусан в Південній Кореї. А це не те саме, і якби так південні корейці прочитали „Свободу", от було б тоді сміху!

Пусан кожному вбився в голову ще в 1950 р., коли червоні корейці вчинили аґресію проти Південної Кореї і перли вперед так, що американські вояки, яких тоді було там дуже мало, ледве втрималися аж у Пусані, поки генерал МекАртур зробив на півночі висад.

Я думав, що хтось вже звернув увагу на ту помилку, але в числах з 8-го і 9-го лютого знову переплутано Пусан і Вонсан. І на добавок ще одна плутанина в коментарі з дня 9-го лютого.

Щоб хтось не подумав, що чіпляюсь я мов п'яний плота, пересилаю вирізку з газети і мапку, де стрілкою зазначено оцей порт Вонсан.

Зенон Петрик

Філядельфія

„БЛАЖЕННІ ТІ, ЩО ВІРЯТЬ..."

В польському нюйоркському щоденнику „Нови Свят", у літературному додатку „Огніво" з 3 лютого 1968, — надруковано тужливо — патріотичного вірша М. Комоніцької п. з. „Там Львуф на нас чека..."

Цитую в оригіналі кілька рядків з цієї довгенької поезії, присвяченої древньому українському Львову: „... Нє трацьце надзеі і духа і вєжцє, же слоньце заблисьнє, — на польскім ратушу ве Львовє, знуф польскі наш шцандар завісьнє!..." І патетично закінчує: „Ґди дзєюф одвруцісє карта, то Буґ да, хоць дроґа далєка, — вруцімі по лятах вєндруфкі до дому. Там Львуф на нас чека!!!"

Це правда, що віра віруючого спасає, але це залежить від того, хто, як і в що вірує. Наприклад, віра польських еміґраційних заглоб у те, що на „польському" ратуші зависне польськ и й „штандар" і що Львів на них чекає — то тільки побожне бажання, закорінене від віків у польській психіці комплексом шовіністичного дурману.

Ще один приклад. Велика польська ветеранська організація — „Стоважишенє Польскіх Комбатантуф в Америце", що налічує кілька тисяч членів, кілька років тому (не знаю чи й тепер) для придбання фондів масово розпродувала олівці. На тих олівцях красується надруковане таке „бойове" гасло: „Амуніцйов єє станов твоє доляри і кводри, — в вальце о Львуф і Вільно, о лініє Ниси і Одри". Підписано: „С.П.К. в Америце". Одне таке олівцеве „важке стрільно" зберігаю в своєму архіві.

Старовинні римляни казали, що історія є вчителька життя, одначе поляки дуже нетямущі учні. Нічого з історії не навчилися досі та й либонь ніколи не навчяться.

Зенон Стефанів

БАТЬКИ: Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Богдан Галайчук

КРІЗЬ УКРАЇНСЬКУ БРАЗИЛІЮ

(4)

Рішивши заснувати Філію Українського Християнського Руху, вибрали її Управу, до якої ввійшли представники всіх трьох віровизнань: голова — дир. Володимир Скульський, заступник — інж. Петро Головко, секретар — проф. Богдан Білинський, заступник — п. Іван Кухар, скарбники — пп. Петро Кравцун, Дмитро Буцький та Степан Самійла. На консультантів запрошено Католицького пароха Іринарха Маланяка, ЧСВВ, трьох православних оо. Василя Петрука, Діонізія Мельника й Олександра Костенка, та євангелицького пастора п. Миколу Солтиса.

Засновуючі збори в Куритибі та в Сан Павло мали інший, сказати б, стиль і дали інший вклад у справу поширення Українського Християнського Руху на Новий Світ. У Куритибі всі проблеми, що їх видвигає новий терен, були дбайливо проаналізовані у вужчому колі, тому бесідники обох віровизнань трактували як конечність, що стоїть поза дискусією, включення Бразилії в рами Українського Християнського Руху, і то в екуменічній площині. З цього боку був, зокрема, знаменний виступ інж. Павла Борушенка.

Дискусія обмежилася практичними питаннями, зокрема правним оформленням.

Навпаки, в Сан Павло не було часу на подібне племіпарне обговорення, з огляду на заняття іншого роду, про які я вище згадував, і тому засновуючі збори були виповнені дуже живою дискусією з участю бесідників трьох віровизнань.

Питання змісту праці УХР знайшло розв'язку вже в Куритибі, так що тут прийшлося ввести лише дві зміни: додано зовнішні зв'язки, для яких у Сан Павло є корисні умовини, широко використовувані українцями, зокрема проф. Богданом Білинським, і достосовано до місцевих умовин форму харитативної праці.

Пані Ірина Павликовська широко описала в „Свободі" життьовий рівень малоземельних селян Парани, і її репортаж викликав глибокий відгук серед американських українців, тому там йдеться тепер про найбільш раціональне планування й каналізацію земляцької допомоги. Українці з Сан Павло це не дрібноземельні фармери, а не зле оплачувані фабричні робітники, потребуючих допомоги тут небагато, і для них можна висднати допомогу зі стейтових фондів — завдяки посолці Дульсе Салєс Куня Браґа, яка є приятелькою українців і навіть очолює Українсько - Бразилійське Товариство.

Зате дуже основно продискутовано на засновуючих зборах у Сан Павло можливість міжконфесійної співпраці в рамах УХР, при чому відкинено всі заміти проти неї, як засадничого, так і практичного характеру.

29 січня створено в Сан Павло Філію УХР чітко міжконфесійну, з повною свідомістю всіх застережень, що їх видвигають проти міжконфесійности. В цьому добачаємо вагу того акту в маштабі бразилійському та південноамериканському, а може й міжконтинентальному. В ході тої дискусії скристалізовано два комплекси завдань новозаснованої філії: з одного боку конфесійні, з другого — надконфесійні, екуменічні. До перших належить координація товариств світського апостоляту мирян і, коли йдеться про католиків, справа українського представництва перед Понтифікальною Радою Мирян, до других — плекання взаємної пошани та внутрішньонаціональної гармонії, харитативна праця та зовнішня інформація.

Місто Сан Павло — це, практично, найдалі на північ висунений форпост зорганізованого українства. Далі є лише одна міська колонія, Ріо де Жайнеро, та одна сільська, Уржента.

Хоч Ріо було донедавна столицею Бразилії, українців там дуже мало, і вони не мають ніякої постійної організації. Однак не бракує серед них видатних індивідуальностей, як маляр Ізмаїлович, портретист, з великими успіхами серед бразилійської еліти, поетка та професорка місцевого університету д-р Віра Селянська, великий підприємець інж. Андрій Мазай, що живе в найелеґантнішій дільниці, Копакабана і має преґарні зв'язки, які використовує для української справи. У Сан Павло порекомендували мені відвідати цього „українського амбасадора", якого попередили телеграфічно про мій приїзд, але він не дістав телеграми, бо перебував тоді з родиною на вакаціях у горах.

Тим самим моя місія скінчилася з приїздом до колишньої бразилійської столиці, і вкінці-решт я міг пожити два останні дні як турист. 1-го лютого вдосвіта поплив я боїнґом „Аерелінеас Архентінас" додому.

Прудентопіль

Прудентопіль звуть „Українським Ватиканом", але я назвав би його „українським Лювеном": місто непропорційно мале для приміщення шкільного осередка, щоправда, не університетського, а гімназійного. Різниця в тому, що лювенський університет розкинений по всьому місті, а українські школи скупчені.

Коли розкривається перед вами панорама цього мальовничого містечка, розміщеного в кітловині серед лісів, зразу впадає у вічі широченний 4 - поверховий фронтон Малої Семінарії оо. Василіян, масив якої домінує над містом. Раз ви вже в місті огляньте інші елементи цього цінного українського культурного центру. Побачите друкарню оо. Василіян, невелику, але модерно обладнану. Огляньте забудовання Сестер Служебниць: з одного боку гімназія, учительський семінар, ліцей та інтернат для учениць, з другого — монастир з ювенатом та новіціятом і шпиталь. Будівля монастиря просто з-під голки. Звертає увагу каплиця — така собі маленька всього 40 на 30 метрів. І врешті побачите Інституту Катехиток Серця Ісусового: каплиця з мощами св. Марини, що їх подарував Папа, приміщення для катехиток та кандидаток на катехиток, школа домашнього господарства, інтернат. Все це у трьох старенькиx дерев'яних будинках. Перед ними фундамент великої будівлі, терпеливо „вичікує кращого завтра".

(Далі буде)

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО І РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1968 РОКУ

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ:

Нижче наведені Відділи УНСоюзу злучилися зі собою в нові Відділи, як слідує:

а) Відділи, означені черговими числами 406 і 403, обидва з осідком в Олифант, Па. — в один новий Відділ, означений черговим числом 406 з осідком в Олифант, Па.

б) Відділи, означені черговими числами: 409 з осідком у Донмор, Па. і 405 з осідком у Диксон Сити, Па., — в один новий Відділ, означений черговим числом 409 з осідком у Донмор, Па.

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

5 Валко Степан, Галан Лев А., Фірчук Лідія, Люба А.; Хоманчук Володимир І.
8 Михаляк Теодор.
14 Пущак Анна.
17 Врич Василь, Назарук Віктор В., Катерина; Шевчук Олексій І., Теодор, Антонина.
19 Росола Ярослав 2, Ірина, Катерина, Ольга С.
25 Стецюк Юрій.
35 Шибальський Андрій, Ярема Степанія.
36 Грицак Фріда.
38 Регець Роберт Т.
42 Аренж Роберт Гр., Кузьменко Костянтин, Марія; Марущак Ольга.
53 Корчинська Таїса.
54 Сулима Микола, Іванна.
63 Джуліюс Алберт, Катерина І.
83 Курман Катерина.
90 Чедар Едвард І.
96 Федишин Степанія В.
104 Матковський Василь, Марія.
105 Пакула Веніямин І., Лідія М.
113 Фарин Дейл Ф.
120 Валас Розамарія, Фусько Іда Р.
125 Оленець Маргарита.
137 Куцинда Бернадета.
142 Дудас Іванна.
147 Грабовенський Михайло, Мілен Василь 2, Ядловський Іван.
155 Преосв. епископ Габро Ярослав, Дацківський Богдан, Довгань Лев, Шевчик Розалія.
158 Гусаковський Василь А., МекДовел Една.
161 Прокопович Дмитро.
170 Зубрицький Йосип.
174 Капітанець Петро, Юлія; Лятишевський Євген 2, Слюсарчук Анна.
180 Зепко Р. Е.
183 Дуда Роман, Стасів Анастасія Н.
194 Мотиль Марія В., Сарах Галина, Олександра В.
214 Влонарович Лев І., Лідія Є.; Трент Данило Ю., Роберт Л., Анастасія.
218 Сорока Михайло.
223 Гринчишин Олександра Л.
235 Кузик Василь.
239 Крумбок Анна М.
204 Стригун Оксана.
242 Клевис Анна, Файфер Едвард М.
245 Галько Марія.
257 Гураль Андрій, Люіза М.; Шумний Данило Л.
270 Бутковська Марія А., Кохановська Тіна, Мацях Василь, Марія.
286 Бунда Степан.
288 Загроцький Володимир, Катерина.
292 Перфецький Михайло, Черкес Степанія.
295 Мількович Бранко, Марія; Яцечко Мирослав.
305 Стюард Катерина А.
306 Капія Володимир П.
308 Бакай Юрій В.
331 Куйдич Іван.
334 Задорецький Богдан М.
340 Федоркевич Григорій.
341 Войтович Анна.
349 Добош Євстахій М., Захарко Ольга.
352 Брочет Микола, Даців Микола, Марія.
356 Депа Марія, Новак Будді Л., Ярослава; Снеллінг Деніс Л.
360 Тапасто Ернест В., Якубовський Андрій Б., Ольга.
361 Кузьмин Осип.
362 Юзько Михайло мол.
364 Прима Ольга.
371 Дребич Христина.
379 Керичинський Василь, Єва; Сарапук Магдалина,
385 Галій Ольга.
399 Лілія Ярослав.
401 Кикіш Роберт А.
402 Ференц Вікторія.
407 Сам Роман 2.
408 Венеш Роман, Малицька Ірина 2.
411 Франчук Сергій.
413 Фучила Ксеня.
418 Геник - Березовський Степан, Ковальчук Олег 2 Танчак Ярослав 2, Теплий Осип.
422 Кончак Марія І.
432 Химій Роберт.
436 Гірняк Ксеня, Нудик Володимира.
440 Гладкий Ярослав, Грабовська Марія, Спольський Ярослав С., Христина; Юглій Ольга.
449 Дворник Олеся, Процик Василь.
460 Дутчак Володимир.
467 Катавчик Степанія, Мартинович Анна.
471 Гнатюк Роман, Юлія; Шнурівський Ігор 2, Михайло, Галина 2, Степанія 2.
498 Петриків Микола.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО

Відд.:

4 Лепцан Василь.
12 Дубинський Лев М.
26 Пипа Анна.
39 Метюс Степан*.
75 Вацик Юрій*.
76 Девончук Володимир.
102 Молевський Степан*.
113 Келлі Йосип мол.*
117 Романик Богдан.
153 Навашко Михайло.
183 Махерчак Карло*.
191 Петрецький Дмитро.
194 Відяк Богдан, Глінянська Анна, Гудзоватий Михайло, Ярослава; Мисько Іван, Катерина; Савчак Володимир, Терех Юліян, Марія; Тот Іван, Анна; Трачук Аркадій, Шехович Володимир, Надія М.
222 Іванишин Ірина, Кришталович Богдан П.*
237 Звіжанський Веніямин*.
287 Заворський Степан, Анна; Потоцький Микола*.
301 Шеремета Теодосія.
325 Підгірний Іван*.
327 Ванців Катерина.
346 Воробель Давид 2, Гевко Михайло*, Шепарович Андрій.
379 Брийовський Йосип В.*
397 Дяків Михайло, Калуш Дмитро.
423 Бондаровський Євстахій, Синило Іван* 2, Ігнат* 2, Михайло 2.
488 Думанський Клемент*.
498 Бедзик Іван*.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ:

Відд.:

22 Вайда Марія.
45 Колінко Василь, Оксана.
106 Гузар Василь Ю., Гільда К.
114 Мандзій Анна, Микитин Ілля, Теодосія.
121 о. Волянський Онуфрій.
204 Пурій Роман.
216 Хомин Теофіл, Ольга.
254 Воскобійник Михайло.
406 Алчишин Марія М., Ваюк Юстина, Вільха Анна, Вольф Павло*, Марія; Годжетс Анна, Гойняк Симон, Гудій Марія, Іванкевич Степан*, Ільчишин Теодор, Йощак Марія, Клапач Іван*, Криницька Татьяна, Мазник Яків, Олена Е.; Моганко Анна, Москальчук Михайло*, Петро; Оліяр Іван, Піш Іван*, Полянський Михайло, Польовий Петро 3, Слота Франко*, Трентлі Евелина, Ціцюра Андрій*, Микола*, Параскева; Фалат Іван 2, Шурко Петро І.* 2.
409 Барашіс Іван І.*, Владика Олексій, Дворницький Антін мол.*, Йосип*; Дюк Ярема П.*, Марія; Залевська Патрикія, Качмарик Іван мол.*, Квак Тереса М., Климко Василь, Легус Іван, Мазуркевич Олена, Новак Євфимія, Новобільська Евелина, Панько Тома, Марія; Рябчак Марія, Фалат Юрій, Хомик Юрій* 2, Чеканський Степан, Єва; Шемила Іван.
414 Качмар Олена.
423 Мудрий Василь, Олександра Г.
436 Малий Петро*.
472 Пежанська Ірина.
484 Влашкевич Петро, Катерина.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

221 Швабинський Орест Я.*
288 Копчак Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАМЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
11 Сироїд Михайло*.
204 Зелик Михайло, Анна.
239 Ковальчук Роман*.
339 Терпелюк Єва.
154 Коваль Петро*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

14 Заремба Еліза.
20 Кіналь Ірина.
22 Дутка Іван.
25 Цимбалістий Кеннет М. Я.*
42 д-р Цайнінґер Карло Г., Софія; Шевчик Симон*, Емілія.
47 Павлюк Орест*.
62 Черкас Патрикія А.
88 Качмарський Степан.
102 Василюк Іван, Степанія.
106 Ґут Омелян, Карасейчук Іван, Стромецька Юлія, Тумак Михайло, Фещенко Федір, Віра; Хамів Віра.
135 Русин Маргарита.
139 Лецик Омелян*.
157 Вигнанський Петро.
194 Буцяк Володимир*, Васильневич Ярослав*, Колос Інна, Кухлевський Віктор, Майковська Анастасія, Мирон Наталя, Сушків Віра, Дарія.
206 Перешлюга Йосип*.
219 Янюк Олена.
236 Стрейвис Данило І.*
240 Мельник Василь*, Олінкевич Йосипина.
242 Лонґенберґер Лаврентій*.
257 Ковалик Володимир*, Никий Степан, Анна.
277 Угрин Симон.
292 Крупяк Алла.
295 Яцечко Еріка С.
301 Шалай Іван, Марія.
346 Дос Сантос Севастіян П.*
361 Стебельський Василь.
385 Бучик Мирон*.
399 Качор Олег І.*, Куривчак Сильвестер*, Маркевич Ростислав*, Писанчик Іван*, Хринівський Орест М.
408 Кулинич Лев Т.*, Олександер О.*
414 Старжик Борис*.
415 Качур Павло*, Петро*.
422 Волд Марія.
430 Вонторський Олександер, Головацька Ірина.
435 Воднар Марія.
440 Маречко Андрій*.
445 Гикавчук Петро*, Джонсон Бріян*.
456 Рипаловська Албина.
460 Бабенко Василь*, Дарія.
462 Кубрак Іван*.
494 Бойко Іван Г.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ

Відд.:

88 Качмар Олена.
119 Поліщук Степанія.
139 Мандзій Анна, Микитин Ілля, Теодосія.
153 Воскобійник Михайло.
176 Мудрий Василь, Олександра Г.
254 Урбанський Іван.
277 Семчишин Микола*.
379 Цьох Роман, Марія.
387 о. Волянський Онуфрій.
399 Пежанська Ірина.
403 Алчишин Марія М., Ваюк Юстина, Вільха Анна, Вольф Павло*, Марія; Годжетс Анна, Гойняк Симон, Гудій Марія, Іванкевич Степан*, Ільчишин Теодор, Йошак Марія, Клапач Іван*, Криницька Татьяна, Мазник Яків, Олена Е.; Моганко Анна, Москальчук Михайло*, Петро; Оліяр Іван, Піш Іван*, Полянський Михайло, Польовий Петро 3, Слота Франко*, Трентлі Евелина, Ціцюра Андрій*, Микола*, Параскева; Фалат Іван 2, Шурко Петро І.* 2.
405 Барашіс Іван І*, Владика Олексій, Дворницький Антін мол.*, Йосип*; Дюк Ярема П.*, Марія; Залевська Патрикія, Качмарик Іван мол.*, Квак Тереса М., Климко Василь, Легус Іван, Мазуркевич Олена, Новак Євфимія, Новобільська Евелина, Панько Тома*, Марія; Рибчак Марія, Фалат Юрій, Хомик Юрій* 2, Чеканський Степан, Єва; Шомила Іван.
430 Колінко Василь, Оксана.
456 Малий Петро*.
485 Пурій Роман.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:

4 Лепцан Василь.
25 Швидка Людмила.
37 Шперун Катерина.
39 Метюс Степан*.
42 Торконяк Петро*.
63 Кент Григорій І.*
75 Вацик Юрій*.
83 Кап Іван*.
93 Цандерс Ельфріда.
94 Костюк Ярослав.
102 Молевський Степан*.
116 Корчмарчик Франко В.*
165 Бобак Давид М.*
182 Головащенко Петро.
204 Бакевич Дмитро, Хомець Іван*.
237 Звіжанський Веніямин*.
277 Кирилюк Роман*.
292 Кульгавчук Анна.
325 Томан Даяна.
327 Іванців Катерина.
361 Курило Ірина.
413 Заходник Тереса.
423 Чемарда Іван 2, Галина 2.
432 Вавришин Михайло*, Олена.
434 Бодоро Ричард*, Мартинюк Степан*.
449 Михалевич Катерина.
455 Несвячений Андрій.
459 Дребич Христина Г.
464 Манько Кузьма, Марія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

14 Демків Юлія, Пущак Іван*, Анна.
59 Фант Григорій В.*
63 Пейо Іван мол.*
76 Дацківський Богдан, Романишин Меланія.
80 Дутчак Маріянна.
94 Пипський Богдан*.
113 Бурик Франко Е.*
130 Яремко Галина.
142 Редзиняк Степан*.
143 Ландяк Роман*.
144 Голдич Петро*.
147 Саврук Степан*.
161 Костик Іван мол.*, Махник Степан І.*, Прокопович Дмитро*.
178 Шуфлат Микола, Марія.
203 Сидор Михайло.
204 Грицковян Михайло.
233 Безґатський Володимир.
299 Коваль Микола*.
305 Дудра Єва.
361 Наум Василь.
367 Король Олександер*.
379 Киричинський Василь, Єва.
427 Казанівський Остап, Павло*, Віра.
428 Кіт Анастасія.
432 Марко Володимир*, Озаркевич Євгенія, Шліхта Петро*.
439 Веселиця Іван*.
443 Кобилка Іван*.
459 Барильський Володимир*.
471 Андрусяк Микола.
473 Пивоварчук Володимир*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ПОВНЕ ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

11 Сироїд Михайло*.
14 Андреюк Андрій, Марія.
22 Думич Леонія.
26 Пипа Анна.
29 Ківер Текля М., Шалайда Іван*.
43 Гвязда Олеся.
44 Бов Олеся.
63 Сінявська Марія.
96 Боднар Володимир*, Мандзяк Михайло*.
102 Маджйо Марія А., Струс Дмитро*, Тустановський Михайло*, Марія.
105 Марущак Юрій.
106 Барнась Ольга, Глявх Євстахій*, Кравгорст Говард М.*, Емілія.
112 Ліська Анна М.
120 Бар Іван*, Годжук Анна.
121 Ластовичка Петро*, Рогов Олена.
132 Кревар Катерина К.
133 Лазірко Антін*.
149 Качмарик Ксеня.
151 Моло Григорій*.
156 Ястк Микола П.*
158 Берчук Анна К.
180 Зепко Франко*.
183 Шуркевич Лена.
200 Зобків Ольга, Постолян Теодор, Марія.
221 Матис Іван.
230 Дида Микола І.*
234 Кобран Михайло*.
268 Федірко Теофіла.
279 Гофер Геновефа.
292 Бобовська Олена О., Дулька Степан*.
316 Даліс Ольга Б.
339 Терпелюк Єва.
359 Чуй Євгенія.
364 Прима Іван*.
399 Качор Остап*.
413 Влажинський Олександер*.
429 Перковська Анна.
438 Боднарський Михайло*.
459 Яковенко Степан*.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ЧАСТИННЕ ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

259 Пелецкіс Патрикія.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:

5 Галан Михайло.
6 Леськів Йосипина.
30 Олденський Євстахій.
36 Валук Марія.
39 Гриник Василь, Каменюк Ілля.
46 Матчак Віктор*.
85 Золник Адам*.
93 Тріска Степан.
96 Тимус Анна.
106 Сисун Степан.
121 Керницький Федір.
125 Савків Ольга.
130 Карпович Антін.
132 Хоминець Іван.
137 Ткач Андрій*.
142 Костів Михайло.
147 Антонюк Микола, Лаґоцький Павло.
153 Гарасимович Богдан 2, Мазур Ірина.
155 Савка Степан.
158 Бень Микола.
167 Білецький Микола.
176 Коцоловський Петро.
177 Рекрут Омелян.
183 Мачержак Карло*.
192 Кармалюк Анна.
196 Мандра Параскева.
197 Коробій Юрій.
199 Болюх Василь*, Сорока Анна.
204 о. протопрес. Весоловський Лев 2.
206 Борис Андрій, Прямак Степан, Стойко Пилип.
215 Бобовник Юрій.
219 Мудровський Іван.
221 Багрій Микола.
230 Везнятий Михайло, Музика Катерина.
234 д-р Клодницький Йосип.
238 Калиниченко Анастасія.
239 о. протопрес. Савчук Іван, Яцковська Марія.
242 Гогор Василь.
245 Сабат Йосип.
251 Маречко Михайло*.
259 Кріль Текля, Шкарабан Михайло.
266 Митулинський Володимир*.
283 Вільчинська Марія.
292 Данчишин Марія.
295 Сивик Олексій*.
305 Варга Катерина.
316 Матусяк Наталя.
325 Косиненко Олександер, Підгірний Іван*.
332 Апостолов Тома*.
342 Познанська Катерина.
361 Василишин Микола, Задорожна Ксеня, Куций Микола.
364 Гуманчук Іван, Оленик Іван.
367 Бреславський Теодор.
374 Настин Микола 2.
379 Дудас Йосип, Сарапук Петро, Яримович Марія 2.
403 Фик Єва.
417 Мостович Микола, Надія.
427 Білоус Юлія.
430 Черник Іван.
432 Леута Катерина.
448 Маркусь Іван*.
481 Конецький Михайло*.
504 Гриневич Климентина 2.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять оплати за газету.

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

Відд.:
5 Барняк Роман.
14 Федун Венді З.
17 Шевчук Лілея.
20 Лаш Христина.
22 Панько Марко Ст.
29 Чисмер Йосип І. мол.
39 Гусак Наталя І.
53 Мураль Іван.
63 Джуліюс Памела І., Федик Юлія М.
90 Чедар Анна, Лідія.
120 Вілас Каролина І.
132 Партика Катерина.
147 Мілен Маргарита Р.
155 Керий Шови М.
158 Лев Христина О.
170 Микитка Марія І., Павлик Марко Я.
176 Крафтс Христина Л., Мілян Даяна.
180 Кремер Степан І.
214 Трент Марія С.
222 Полатайко Марко М.
226 Масляк Маріян Ст.
235 Вобак Лідія, Варвиґ Каріс А., Кузик Роберт І., Христина Л.
239 Крумбок Едвард П., Лідія З., Маргарита М., Михайло.
242 Кливис Зузанна М., Лора І.
245 Наро Самійло.
257 Велей Степан П., Гриців Степан О., Кравець Варвара А.
278 Сіроцький Степан.
288 Заґвоцький Анна К., Володимир Т.; Клемент Лавра А.
290 Дево Марко Гр.
292 Черкес Анна М.
295 Мількович Здравко, Саван.
306 Гобик Степан, Капій Павло Й. 2.
327 Дацків Борис І.
335 Лазука Михайло А.
336 Шнайдер Данило П.
340 Гулд Лев мол., Набреґа Карло.
341 Кісіль Лідія М., Патрикія А., Роберт В.
343 Паснак Дебора А.
353 Гартман Вернадета, Христина; Тарнавський Олена М., Юрій.
368 Венгловська Еліза М., Дмитрів Христина.
371 Драбич Андрій.
385 Крамарчук Денис Г. А.
386 ДеЦелльо Антін В. 3-ій, Лора А., Марко І., Михайло Е.
418 Танчак Іван, Теплий Орест.
422 Панасюк Іван М.
423 Богданець Теодор Т.
436 Кавалець Василь М., Тремка Дарлена Марія А.
448 Влищак Петро А., Роналд Ст.
449 Швед Тома.
471 Цап Орест М.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

99 Шпур Ярослав Є.
117 Корчинський Йосип О.
165 Бобак Давид.
194 Клос Юрій, Мудра Теодосія, Терех Михайло, Тот Анна Є. 2, Шехович Віра С. М.
371 Бойкевич Аллан П., Марлена Ф.
379 Брийовська Патрикія А.
432 Продай Олександра, Шелюк Віра Г.
449 Дворник Олеся В.
478 Окунь Олена.
485 Коваль Андрій, Оксана.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ

Відд.:

22 Вайда Даяна М. 2.
106 Гузар Тарас В.
114 Микитин Володимир.
216 Хомин Теофіл.
325 Недокус Анна М.
344 Лабинська Йоланда М.
406 Годжець Ольга І., Іванкович Лідія М., Михайло П.; Оприско Анастасія, Зузанна І.; Піш Катерина М., Марлена А., Мартин Дж. мол.; Шекета Тома.
409 Мазуркевич Давид, Михайло, Юрій мол; Павліш Анастасія А.
414 Вілас Еліза, Ляля.
423 Мудрий Олег Б., Роман І.
436 Малий Петро П. М.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

216 Павлюк Василь М.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

33 Грод Олена, Орися.
42 Цайнінгер Гейда, Марко, Олексій К.
63 Процишин Іван М.
88 Клос Христина, Петрів Ричард М.
102 Василюк Орест.
106 Біланич Марія А., Христина А.; Карасійчук Андрій, Стромецький Олександра, Юрій.
145 Лучко Яким І.
245 Лонґенберґер Василь, Михайло В., Тереса А.
245 Балух Христина.
257 Гудима Віктор, Віра, Іван; Никий - Никипанчук Вікі М. 2, Степанія 2.
301 Шалай Богдан, Мирон, Петро.
336 Полюка Яким А.
361 Микита Михайло Ст.
426 Тарчук Терентія С.
430 Вонторський Зенон.
455 Рицар Зеновій.
460 Бабенко Григорія В.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТКАМИ

Відд.:

88 Вілас Еліза, Ляля.
139 Микитин Володимир.
176 Мудрий Олег Б., Роман І.
216 Щука Софія М.
293 Недокус Анна М.
349 Лабинська Йоланда М.
403 Годжець Ольга І., Іванкович Лідія М., Михайло П.; Оприско Анастасія, Зузанна І.; Піш Катерина М., Марлена А., Мартин Дж. мол.; Шекита Тома.
405 Мазуркевич Давид, Михайло, Юрій мол.; Малий Петро П. М., Павліш Анастасія А.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС:

Відд.:

42 Аренж Роберт Гр.
90 Чедар - Чередарчук Едвад.
137 Куцинда Вернадета.
385 Галій Ольга М.
401 Кикіш Роберт А.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

14 Андреюк Петро.
38 Базарник Люба, Ольга; Ґузаляк Роберт П.
59 Рептак Роберт П.
63 Урсяк Ричард І.
84 Чуйка Лавра Є.
102 Біляк Денис М.
130 Буздиґан Каролина А.
133 Леськів Марія М.
156 Косс Каролина А.
158 Небесний Лаврентій М.
178 Сенедяк Іванна З.
183 Гусак Михайло І.
200 Зобків Ірина.
204 Ковердович Йосип Д. Маленкор Варвара Я.
206 Малий Кінґстон Е. мол.
217 Виткович Петро П.
219 Барон Софія.
361 Іваник Ксеня А., Купчак
304 Гнатик Іванна Л.
316 Мигович Тарас Б.
346 Мичковський Михайло, Ольга.
367 Яніцький Микола.
383 Клюс Степанія.
427 Качан Катерина А.
437 Мудра Розаанна.
446 Слободян Ілля Я.
470 Борсук Степанія Є., Леник Зиновій Р.
472 Клос Ярема В.
486 Блищак Ярослав М.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ПОВНЕ ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

53 Крисалка Анна К.
63 Динус Ларі Ст., Урсяк Ричард І.
96 Боднар Лерой І., Микола; Дженнісон Тома А., Енґель Іван Е., Піяно Володимир І., Суцький Данило А.
109 Лі Петро Д. мол., Стажецький Йосип, Шепеляк Йосип.
120 Добош Денис І.
146 Махерчак Лідія Д.
156 Косс Каролина А.
161 Кудрич Іван Ст.
164 Мольнар Іванна А.
200 Постолян Михайло.
219 Гнида Розалія М.
221 Демедас Лідія Л.
230 Присташ Ширлі А.
252 Когут Роберт В.
321 Гальмен Давид Ф. мол.
355 Дулькан Тома Фр.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

Відд.:

50 Венґринюк Емілія.
63 Турко Камілія М.
99 Шпур Ярослав Є.
114 Суровицький Роман.
165 Бобак Давид М.
204 Кудла Лаврентій В.
218 Корецький Михайло мол.
276 Лисяк Бойд Р., Ричард І; Сушинський Павло.
350 Смаль Лев М.
371 Бойкевич Аллан П., Марлена Фр.
379 Мицьо Люба, Плесканка Ангелина М.
432 Продай Олександра, Шелюк Віра Г.
449 Дворник Олеся В.
464 Калита Тарас.
497 Кассіян Дарлена Л., Даяна Л.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС З МОЛОДЕЧІМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

221 Швабинський Орест Я.
288 Копчак Анна.

ДІТИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

Відд.:

362 Дзвінка Кейдейс А. 2.
417 Мостович Оксана М.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 31 січня 1968 р.)

Старий рід забез.	100
Кляса O	319
Кляса T.	5202
Кляса W	12463
Кляса P 20	16293
Кляса E 20	11040
Кляса E 65	1727
Кляса P 65	1228
Кляса DP 60	322
Кляса DP 65	183
Кляса ADD	2940
Кляса T 10	115
Кляса T 5	25

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса 4 P	186
Кляса 5 E	209
Кляса E 20	96
Кляса P 20	113
Кляса 6 C	7
Кляса P 65	6
Кляса E 65	10
Разом	52,584

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 31 січня 1968 р.)

Кляса 1-ша	1224
Кляса 2-га	270
Кляса 3-тя	115
Кляса 4 - P	2878
Кляса 5 E	3570
Кляса 6 C	653

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E 20	5165
Кляса E 18	4246
Кляса E 65	194
Кляса P 20	6209
Кляса P 65	134
Разом	24,658

А ТЕПЕР ЧЕРГА НА БАТЬКІВ!

Нині можна сміло сказати, що всі зусилля Отців Василіян із батьками та щедрими добродіями в Ню Йорку — довершено успіхом. Два горішні поверхи школи св. Юра викінчені. Середня Школа — Академія вже має приміщення. Просторі, ясні, привітні кляси з лябораторіями готові прийняти нашу молодь; є місця на 400 учнів. І ця середня Школа — Академія буде, при Божій помочі, святково відкрита вже у вересні 1968, коли почнеться навчання в ній першої кляси.

А тепер слово і чин за батьками. Вони мусять виявити: який характер ця Академія має мати — чисто український чи мішаний?. Отці Василіяни роблять усі зусилля, щоб учительські сили були добрі, щоб провід був у певних руках.

Далі, щоб ця школа була живим, діяльним осередком українського, духового, молодого життя; де б виховувалися, виростали, розвивались українські діти; де б вироблялись, гартувались, заправлювались їх характери; де б кувалось майбутнє української людини потрібної і корисної не лише для ЗДА, але й для України; де б зберігалась наша традиція, наша віра, наш обряд і правдива любов да Бога, до нашої Церкви; і врешті, де б наша молодь училась визнавати й шанувати авторитет батьків, своїх наставників, єрархію Церкви й держави та свого проводу — то вона мусить бути українська!

Всі ті цілі можна осягнути тільки в рідній, чисто українській школі, в якій і головний предмет буде: українознавство. И саме тому Отці досі нікого з дітей не-українських до Академії не прийняли, хоч їх багато голоситься, бо бажали б зберегти чисто український характер Академії св. Юра. Та це у великій мірі буде залежати від наших батьків метрополії Ню Йорку, чи зрозуміють вони вагу своєї української Середньої Школи та заповнять її своїми дітьми.

Чужа школа ніколи не виховає нашої молоді так, щоб ця молодь давала нам із поміж себе, в майбутньому, корисних і гідних громадян для нашої спільноти — народу й церкви; щоб брала живу участь у житті наших релігійних, культурних, економічних організацій. Молодь вихована в чужій школі — пропадає для народу в усіх виявах життя.

Батьки мусять над цим, що тут сказано, поважно призадуматись і винести рішучу й позитивну постанову: українські діти до української школи.

Наш рідний край, Україну, не покинули ми з доброї волі й охоти. Багато між нами ще є таких, що, опинившись тут, — хоч і на вільній землі Вашингтона, — плакали, згадавши свою рідну землю, Україну. Тов ж будьмо вірні й послідовні тим нашим почуттям до України. Хай добробут не приглушує нашого серця й душі та й далі живімо і діймо для Неї, разом із нашими дітьми, бо надходять часи, що Вона потребуватиме наших молодих сил.

Михайло Островерха

Шкільні прогульки до Українського Музею в Стемфорді, Конн.

Як і минулих років Управа Українського Музею в Стемфорді запрошує наше Громадянство до відвідин Музею в Стемфорді. Особливо запрошуємо нашу дорогу молодь до відвідин цього нашого Культурного Осередку. В цьому році ми спеціяльно хочемо показати нашій молоді деякі публікації, картини та мапи, що своїм змістом пов'язані із визвольними змаганнями українського народу за свободу.

Наш Музей має повну колекцію картин уніформів Української Армії різних формацій з Визвольних Змагань 1918 - 1921 років. Український Музей має теж колекцію гербів поодиноких частин України та цінну збірку історичних мап України. Багаті збірки народної ноші та інших експонатів дають нашій молоді змогу бодай цією дорогою познайомитись із батьківщиною її батьків — Україною.

Тож не повинно забракнути ні одної нашої Парафіяльної Школи, Школи Українознавства та Молодечої Організації, які не відвідали б Український Музей в Стемфорді і цим способом затіснили зв'язки із рідним минулим та сучасним.

Найдогіднішний час для прогульок — це неділя по полудні. Якщо молодь парафіяльних шкіл могла б приїхати у вівтірки чи четверги, то Музей буде можна оглянути в ці дні. З початком червня прогульки можуть приїздити кожного дня, але проситься наперед повідомити Управу Музею принаймні тиждень перед приїздом.

Д-р Василь Ленцик
Управитель Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді, Конн.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС:

	Діти	Дорослі	АДД	Разом
Стан з 31 грудня 1967 р.:	27,016	58,308	2,937	88,261
Активні члени				
ПРИРІСТ У СІЧНІ 1968:				
Нові члени	86	140	23	249
Прийняті наново	22	54	5	81
Прийняті з перех. листками	25	76	—	101
Зміни кляс забезпечення	1	6	—	7
Прийняті з Департ. Молоді	—	2	—	2
Разом:	134	278	28	440
УБУТОК У СІЧНІ 1968:				
Суспендовані члени	35	50	25	110
Відійшли з перех. листками	22	74	—	96
Зміни кляс забезпечення	3	6	—	9
Відійшли до дорослих	5	—	—	5
Померли	3	84	—	87
Вибрали грошові звороти	21	36	—	57
Відійшли з випл. п. сум. заб.	34	42	—	76
Відійшли на випл. заб. вповні	24	53	—	77
Відійшли на част. випл. заб.	—	1	—	1
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	—	—	—
Разом:	147	346	25	518
Члени, які виплатили вкладки				
ПРИРІСТ У СІЧНІ 1968:				
Виплачене забезпечення	24	53	—	77
На безпл. продовж. забезп.	16	21	—	37
Разом:	40	74	—	114
УБУТОК У СІЧНІ 1968:				
Померли	—	6	—	6
Вибрали готівку	7	6	—	13
Привернені в актив.	14	37	—	51
ВИГАСЛО ПРОД. ЗАБ.	5	4	—	9
Разом:	26	53	—	79
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем січня 1968 р.:	27,017	58,261	2,940	88,218

УВАГА!

Яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за січень 1968 року суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, зокрема і привілеїв з винятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж січня 1968-го року взяли перехідні листки й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Ярослав ПАДОХ,
керівник Орг. Відділу
Володимир СОХАН,
керівник Рекорд. Відділу

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1968 РОКУ

ПРИХОДИ:

ВПЛАТИ ВКЛАДОК УСІХ КЛЯС ЖИТТЬОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	212.72	158	943.63	327	1,476.69
2	366.92	161	1,647.86	328*	395.41
3	318.34	164	333.32	330	548.32
5	2,034.46	165*	349.53	331	241.14
6	201.62	166	124.53	332	379.18
7	482.27	167	266.95	333	113.61
8	2,686.04	168	425.32	334	1,356.31
9	217.71	169	73.93	335*	366.86
10	579.53	170	1,718.58	336	1,539.57
11	93.02	171	852.39	337	946.09
12	334.80	172	233.59	338	534.01
13	825.73	173	999.40	340	539.48
14	2,289.67	174	1,960.69	341	1,169.45
15	673.06	175	2,294.20	342	321.64
16	247.93	176	1,754.11	343	804.08
17	335.92	177	538.97	344	223.93
18	231.33	178	399.11	345	1,442.27
19	382.57	179	504.74	346	530.23
20	1,826.75	180	255.92	347	557.26
21	590.72	181	95.72	348	765.20
22*	1,433.58	182	437.96	349	670.59
23	413.11	183	820.50	350	1,571.63
24	194.36	184	814.15	351	72.05
25	2,704.18	185	45.79	352	1,209.44
26	34.49	187	87.85	353	572.55
27	979.87	190	43.50	354	437.17
29	385.88	191	1,647.53	355	219.68
30	139.95	192	826.09	356	485.72
31	119.15	193	21.64	357	34.68
33	605.59	194	4,626.24	358	982.75
35	969.90	195	13.41	361	6,695.57
36	279.68	196	21.76	362	554.09
37	688.76	197	11.29	363	80.03
38	651.13	199	197.96	364	2,469.84
39	3,046.69	200	418.23	365	33.75
40*	119.83	201	28.92	368	700.31
41	47.86	202	36.14	369	371.52
42	4,139.84	203	212.24	370	626.06
43	291.59	204	4,895.45	371	1,253.13
44*	151.18	206	954.43	373	456.22
45	2,271.47	207	270.07	374	870.54
46	289.88	208	73.90	375	2,013.15
47	375.52	209	132.57	376*	62.87
48	304.29	210	453.50	377	15.53
49	396.92	211	359.56	378	91.19
50*	420.42	212	111.19	379	5,765.23
52	347.36	213	954.52	382	97.57
54	360.80	214	509.48	383	625.20
55	615.74	215	46.00	885	1,510.89
56	332.60	216	2,309.74	386	314.64
57	1,093.31	217	1,874.17	388	488.41
58	910.40	218	588.66	390	331.69
59	1,209.51	219	1,011.40	392	5.38
60	76.31	220	1,824.41	393	201.79
62	265.45	222*	944.37	394	65.59
63	2,295.69	223	561.04	395*	600.35
64	268.64	224	309.00	397*	1,717.38
65	297.18	225	12.54	398	63.44
66	219.33	226*	306.49	399*	2,488.92
67	602.74	228	132.29	401	38.89
68	283.50	230	1,544.26	403	240.42
69*	206.69	233*	507.40	404*	172.15
70	404.20	234	1,087.38	405	42.43
72	24.95	235	435.44	406	713.14
73	478.45	236	428.86	407	602.16
74	50.58	237	927.70	409	62.08
75	939.61	239	1,041.25	410	185.64
77	76.28	240	3,232.38	411	103.43
78	445.68	241	244.94	312	372.19
79	20.69	242*	324.16	413	146.55
80	178.00	243	530.57	414*	2,877.10
81	285.02	244	16.75	415	44.59
83	1,729.79	245	1,730.49	417	194.37
84	160.62	247	265.60	422	1,189.56
86	961.08	248	75.22	425*	278.74
87	266.60	249	17.30	427	1,158.34
88	649.34	251	1,047.70	429	74.97
90	336.11	253	321.29	430	1,818.23
91	378.39	254	1,187.11	432	14,802.09
92	20.30	256	1,126.35	433	215.67
93	587.53	257	916.85	434	1,875.32
95	27.02	258	76.75	435	227.12
96	758.02	259	492.69	436*	786.78
97	233.31	260	9.56	437	1,181.76
98	41.90	261	175.44	438	345.47
99	230.44	263	32.35	439	1,359.68
100	855.76	264	71.84	440	1,994.78
102	2,667.13	265	252.53	441	2,220.89
103	205.13	266	1,513.01	443*	25.19
104	650.13	268	822.63	445	1,958.48
105	700.45	270	1,295.41	446	378.25
106	2,406.85	271	698.81	448	238.78
107	638.77	272	498.01	449	1,678.32
108	209.99	274*	283.22	450	273.17
109	306.54	275	351.06	451	639.56
111	40.76	277	3,511.86	452	300.30
112	1,318.23	278	98.91	454*	726.78
113	548.06	279	34.68	455	71.49
114*	1,485.83	280	88.86	456	301.76
115*	122.90	281	1,661.58	457	1,024.89
116	584.51	282	133.77	458	744.51
117	455.84	283	289.14	459*	200.00
119	174.17	284	524.23	460*	808.59
120	1,032.52	285	190.63	461	388.21
121	667.08	286	363.73	462	211.17
122	68.96	287*	2,565.50	464	1,297.46
123	401.62	288	1,184.98	465	731.69
124	171.59	289	772.30	466	336.71
125	1,459.00	290	343.93	467	16.21
126	382.49	292	4,037.59	470	240.40
128	412.32	293	1,502.01	471	1,904.19
130*	1,902.72	294	21.70	472	994.92
131*	3,124.04	295	1,036.33	473	2,627.17
132	241.34	296	693.35	475	140.93
133*	954.53	297	67.91	476	138.68
135	10.53	299	48.23	477	477.83
136*	250.22	300	58.67	478*	213.50
137	743.79	302	77.08	479	206.76
138	67.54	303	1,000.09	481	491.50
139*	514.93	304	1,037.01	484	3,681.32
140	189.42	305	337.16	485	247.39
141*	19.31	306	203.17	486	629.73
142	477.99	307	781.18	487	454.38
143	216.02	308	73.20	488	216.70
144	410.23	309	28.87	489*	152.96
145	254.49	310	445.90	490	143.39
146	531.22	311	62.67	492*	15.23
147	1,971.74	312	123.92	494*	162.26
148	109.60	313	161.36	495	808.42
149	211.89	314	20.16	496	163.65
150	824.70	316	1,824.53	498	539.34
151	545.25	318	171.31	500	54.18
152	48.27	320	1,789.69	501	60.46
153	4,375.67	321	409.16	502	169.74
155	1,821.95	322	138.44	503	699.65
156	1,409.36	324	702.00	504	96.43
157	215.57	325	2,347.26	506	52.56

Разом $307,765.37

ВПЛАТИ ВКЛАДОК АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
3	20.20	184	34.60	346	29.20
5	15.20	191	3.30	347	54.40
8	11.00	192	4.80	349	23.05
10	33.10	194	18.80	350	12.20
12	11.00	204	114.70	352	15.20
14	55.55	206	27.10	361	11.70
16	6.15	208	1.35	364	11.00
17	25.50	214	18.80	367	24.40
19	108.20	219	22.70	371	12.95
22*	52.00	220	16.45	375	58.70
25	31.20	222*	10.80	379	49.40
27	22.20	224	11.00	383	4.80
35	25.80	234	36.60	385	56.90
39	24.40	235	2.90	388	5.65
42	80.60	239	18.10	393	4.90
45	14.00	240	114.10	399*	136.00
55	27.30	243	21.40	404	4.80
58	18.80	245	8.75	407	70.60
59	3.65	247	1.00	412	12.85
78	17.85	248	11.00	414	7.70
83	67.05	251	21.65	415	47.60
90	5.55	254	1.10	422	21.40
93	67.45	257*	25.75	427	15.30
96	3.10	266	29.10	430	26.15
99	.85	270	32.25	432	169.70
102	46.10	271	20.75	434	66.60
103	4.05	277	141.85	436	9.20
105	12.00	282	.85	437	30.85
114*	2.75	283	11.00	439	42.50
116	63.60	287*	81.55	440	126.85
120	16.95	289	42.80	441	53.80
121	14.65	292	2.45	445	110.80
125	1.10	293	27.45	448	21.50
128	14.00	295	6.30	449	14.00
130	17.00	301	38.50	450	10.95
131*	6.40	302	11.00	451	53.95
133*	3.20	307	21.40	456	19.30
139*	1.10	309	6.25	459*	15.20
140	9.20	316	3.80	460	38.40
142	1.95	320	45.50	461	17.45
147	18.40	322	7.80	462	11.00
150	3.50	325	42.60	464	22.10
153	105.50	327	21.40	471	43.10
155	11.20	333	9.20	472	7.00
157	4.05	334	24.75	478	4.40
164	1.10	337	86.40	479	3.20
170	40.90	338	25.65	484	22.50
171	26.20	340	42.75	486	17.30
173	22.30	341	86.25	487	31.20
174	48.15	344	1.10	495	23.50
182	1.95	345	13.35	498	1.70

Разом $4,380.70

Прихід:

Січень 1968 рік

З місячних вкладок від членів	312,146.07
Відсотки від бондів	54,479.57
Відсотки від морґеджів	50,368.65
Приходи від друкарні й книгарні	23,945.66
Приходи від реальности в Керґонксон, Н.Й.	9,621.07
Вплати на заплату податків морґ. інвестицій	4,454.50
Вплати федерального податку та пенс. омезп. службовиків	2,751.66
Чинш від реальности, Джерзі Сити, Н.Дж.	2,000.00
Відсотки від членських позичок	1,342.81
Відсотки від банків	958.74
Вплати стейтових податків службовиків „комп."	384.00
Зворот коштів при морґ. інвестиціях	275.00
Зворот стейтового обезпечення „комп."	243.30
З продажі Енциклопедії Українознавства	215.63
Зворот стейтового обезпечення до „Свободи"	144.66
Зворот винагороди секретарів	80.00
Зворот податків „Свободи"	71.25
Зиск із сплачених бондів	56.56
Разом Дол.	463,539.13

ІНВЕСТИЦІЇ

Сплата морґеджів	121,731.83
Сплата позичок членів	6,065.94
Сплата бондів	2,023.44
Разом Дол.	129,821.21

ПОВТОРЕННЯ

З місячних вкладок від інвестицій і т.п.	463,539.13
Сплата бондів, морґеджів і позичок	129,821.21
Разом Дол.	593,360.34

РОЗХОДИ:

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ПО БЛ. ПАМ.

5 Ґалан Михаїл	500.00
6 Леськів Иосифина	500.00
36 Валюк Марія	1,000.00
37 Могила Дарка	1,000.00
39 Гриник Василь	1,000.00
74 Мудрак Василь	1,000.00
76 Тимонко Михаїл	500.00
76 Горбач Данько	500.00
91 Костецький Самуїл	1,000.00
91 Ваницький Андрей	1,000.00
93 Тріска Стефан	500.00
106 Сишин Стефан	500.00
125 Савків Ольга	750.00
132 Хоминець Іван	500.00
137 Ткач Андрей	500.00
142 Костів Михайло	500.00
146 Головчак Максим	1,000.00
147 Антонюк Николай	1,000.00
153 Гарасимович Богдан	1,000.00
153 Гарасимович Богдан	500.00
155 Савка Стефан	1,000.00
176 Косоловський Петро	500.00
177 Рекрут Омелян	1,000.00
192 Кармалюк Анна	1,000.00
192 Сторожинський Михаїл	500.00
196 Мандра Параска	500.00
199 Сорока Анна	1,000.00
204 Смілка Михаїл	1,000.00
206 Преймак Стефан	500.00
210 Копало Ева	500.00
215 Бобовник Юрій	500.00
219 Мудровський Іван	500.00
230 Павловська Павлина	1,000.00
245 Сабат Йосиф	1,000.00
259 Шкарабан Михаїл	500.00
259 Кріль Текля	500.00
283 Вільжинська Марія	500.00
292 Дацишин Марія	1,000.00
292 Ониськів Антін	500.00
305 Варґа Катерина	1,000.00
325 Підгірний Іван	500.00
332 Апостолов Томас	1,000.00
342 Познанська Катерина	1,000.00
361 Деметрий Олекса	1,000.00
361 Задорожна Ширлі	500.00
371 Белик Катерина	500.00
379 Сарапук Петро	1,000.00
379 Яримович Марія	500.00
379 Яримович Марія	500.00
383 Белак Михаїл	1,000.00
429 Гронський Семон	500.00
481 Конецький Михаїл	1,000.00
432 Кульчицький Теодор	500.00
460 Гладиш Неллі	1,000.00
Разом	39,750.00

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ

Відійшли з виплаченням обезпечення (енд.)	48,928.58
Виплати друкарні й книгарні	24,965.41
Платня службовиків	9,775.69
„Свобода" за орган	8,600.00
Грошові звороти	6,473.31
Виплати податків та морґеджові інвестиції	6,166.67
Платня Головного Уряду	5,916.66
Федеральні й старечі податки службовиків	2,272.28
Винагорода обласних організаторів	1,500.00
За опікунчу обслугу над бондами	1,244.10
Кошти подорожі й репрезентації	1,021.29
Чинш за канцелярії у власному домі	1,000.00
Друки й канцелярійні прибори	973.96
Виплати на видання Енциклопедії Українознавства	666.27
Виплати на пошту	590.00
Пенсійні оплати службовиків	433.33
Виплати на реальності в Джерзі Сіті, Н.Дж.	388.73
Стейтові податки службовиків (комп.)	327.75
Асекурація	277.00
Оголошення	275.00
Виплати на українські видання	250.00
Винайм і обслуга за машини IBM	236.78
Заплата вкладок за дітей, котрих батьки померли	205.97
Загальна обслуга канцелярії	112.28
Вкладки до братських організацій	110.00
Вплати асекураційним департаментам за дозвіл	74.00
Канцелярійні прибори	48.41
Асекураційні друки й журнали	38.00
Відсотки на закуплених бондах	37.50
Кошти при морґеджових інвестиціях	35.00
На спортову акцію	4.08
Разом Дол.	122,948.05

ПОВТОРЕННЯ

Інші виплати з фондів забезпеченевих	122,948.05
Виплати посмертних запомог	39,750.00
Разом Дол.	162,698.05

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДУ БРАТСЬКОГО

2 Сенкович Єлисавета	25.00
5 Скиба Анна	25.00
20 Богач Михайло	35.00
29 Малищак Марія	25.00
37 Вамбурак Анастазія	25.00
45 Юрків Марія	25.00
45 Гарматій Петро	35.00
63 Тертична Марія	35.00
70 Черковський Іван	35.00
100 Клиса Юстина	25.00
100 Килса Роза	25.00
103 Танін Катерина	25.00
104 Ворона Катерина	25.00
113 Куземчак Іван	35.00
113 Метришак Павло	35.00
113 Лукач Іван	35.00
113 Корчок Нестор	35.00
113 Коземчак Андрій	35.00
113 Бриска Юлія	25.00
119 Поліщук Василь	35.00
121 Оленюх Розалія	25.00
127 Мандзій Софія	25.00
130 Боднар Павло	35.00
153 Прасіцький Микола	35.00
171 Скочипіц Михайло	35.00
176 Несевич Йосиф	35.00
155 Чумер Галина	25.00
191 Киднаський Михайло	35.00
204 Лавриненко Юрій	35.00
204 Лепкий Лев	35.00
204 Рипич Іван	35.00
204 Росик Софія	25.00
206 Корнелюк Марія	25.00
217 Янкович Андрій	30.00
218 Полкабля Йосиф	35.00
218 Стагара Маргарита	25.00
223 Мельник Параскевія	25.00
237 Мудрик Ева	25.00
237 Стецик Катерина	25.00
238 Козулькевич Михайло	35.00
242 Карлитська Катерина	25.00
268 Михалечко Теодора	35.00
274 Качмар Михайло	35.00
286 Гоч Петро	35.00
287 Демкович Катерика	25.00
287 Павчак Іван	35.00
287 Потічний Ярослав	35.00
289 Олиник Петро	25.00
310 Кінаш Григорій	35.00
324 Кухарський Петро	35.00
325 Ройка Микола	35.00
330 Марко Юрій	40.00
332 Попадюк Микола	35.00
338 Вачинська Юлія	25.00
361 Мушкевич Софія	25.00
361 Мушкевич Емілія	85.00
364 Мигая Марія	50.00
371 Пітьо Софія	25.00
379 Ключник Павло	35.00
379 Дудзинський Петро	35.00
459 Рупа Галина	25.00
277 Мартинюк Андрій	35.00
277 Беднарчук Стефан	35.00
277 Грицина Василь	35.00
388 Галій Микола	25.00
191 Копач Йосиф	35.00
302 Бахур Юрій	35.00
464 Грайник Василь	35.00
464 Грайник Марія	25.00
Разом Дол.	2,150.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ

Виплати на реальностях в Керґонксон, Н.Й.	13,964.27
Разом Дол.	13,964.27

ІНВЕСТИЦІЇ

Інвестовано в бондах	247,336.00
Інвестовано в морґеджах	108,410.47
Позички членам на підклад грамот	4,992.81
Разом Дол.	360,739.28

ЗІСТАВЛЕННЯ

Готівка з кінцем грудня 1967 року осталася	300,403.50
Прибутки за січень 1968 р.	593,360.34
Разом Дол.	893,763.84
Видатки за січень 1968	— 539,551.60
Готівка з кінцем січня 1968 року осталася: Дол.	354,212.24

БАЛЯНС

Стан чинний:

Готівка	354,212.24
Бонди й стаки	23,521,840.23
Морґеджі	8,805,310.36
Позички	522,951.98
Реальності	547,997.37
Машини друкарні	51,112.25
Разом Дол.	33,803,424.43

Стан заборгованости:

Фонд Забезпеченевий	33,133,191.15
Фонд Братський	408,697.70
Фонд Сирітський	145,522.22
Фонд Захисту	90,505.16
Фонд Наглої Потреби	25,508.20
Разом Дол.	33,803,424.43

Іван Кокольський
головний касир

Золоті Роковини Державности й Самостійности в Сиракюзах, Н. Й.

Достойно відзначила наша українська громада Золоті Роковини Державности й Самостійности.

У висліді наполегливої підготовки Громадського Ювілейного Комітету під проводом мец. д-ра Івана Заваликута та його заступників проф. дра Миколи Богатюка й інж. Зеновія Салія відбувся 21-го січня о год. 6-ій вечором Ювілейний Бенкет у ресторані Лемойн Менор при участі 400 осіб і співучасті представників американських комунальних, політичних і громадських урядів і установ та представників інших національних руп.

Програму бенкету відкрив глибокою змістом молитвою о. дек. Василь Середович. Голова Комітету, найстарший у громаді учасник Визвольних Змаань, д-р Заваликут, привітав учасників і передав провід інж. Салієві, який разом з о. Йосифом Шоловкою проводив програмою.

Збірний мішаний хор, зложений з чоловічого хору „Сурма" та хорів католицької та православної церков, під диригентурою Євгена Крука відспівав три пісні.

Під час обіду обидва тостмайстри представили почесних гостей, між ними посадника міста Віліяма Волша, який сам відчитав підписану ним же і начальником повіту Джаном Мулроєм проклямацію Дня Української Незалежности та виголосив промову, проф. д-ра А. Бускарина, відомого автора, голову місцевого Комітету Тижня Поневолених Націй та власника Шевченківської Відзнаки, члена Міської Ради Джана Гендліна, трьох представників двох місцевих відділів Американського Легіону та представників національних груп, як теж наших учасників Визвольних Змагань та інших чільних громадян, а між ними гостей з міста Трой — ред. Івана Дурбака та його сина Івана Романа, ветерана В'єтнамської війни.

Окрасою програми був жіночий квартет „Верховина" з Торонта під мистецьким керівництвом пані Олени Глібович і при фортепіяновому супроводі пані Степанії Жорнір - Клос, який знаменито відспівав шість пісень. Учасники прийняли виконавців невгасаючими оплесками і змусили до наддатку.

Головними промовцями були проф. Лев Шанковський із Філядельфії по українськи і пан Вілліям Луканич по англійськи.

Український доповідач дав докладний образ неймовірно важких умовин, що серед них українським збройним силам прийшлось боронити свою молоду Державність і Незалежність. Українське „С.О.С." не знайшло відгуку у західньому світі. Як інакше виглядав би сьогодні світ, говорив доповідач, якби тоді проблема України знайшла була таке зрозуміння, яке сьогодні знаходить далекий чи середній Схід, а чи навіть малочисельні африканські народи. Український нарід підписав акт 22 січня гарячою кров'ю своїх борців, яка ніколи не засихає і, як вказують найсвіжіші події в поневоленій але нескореній Україні, з неї виросли і живуть нові покоління, готові щераз і вже назавжди захистити свою волю і незалежність.

Англійський промовець, базуючи свою доповідь на принципах американської свободи і незалежности, перевів порівнання цих принципів з аспіраціями до волі і незалежности українського та інших народів, які подібно як американський нарід — мусіли кров'ю боронити тих принципів. Вказуючи на роду в обороні тих принципів у двох світових війнах та в двох азійських країнах — Кореї і тепер у В'єтнамі — доповідач взивав американських українців всіми засобами допомогти Україні здобути таку волю і незалежність, з якої всі користають на цій землі Вашингтона.

Кінцеве слово виголосив проф. д-р Микола Богатюк. Імпрезу закінчив молитвою о. Павло Шпірук, парох місцевої української православної церкви св. Луки, учасник Визвольних Змагань, а всі приявні відспівали український національний гимн.

Імпрезу попередила Богослужба в місцевій українській католицькій церкві в намірені українського народу Отець дек. В. Середович виголосив глибоко патріотичну проповідь, підніс многоліттє для українського народу, а церковний хор під диригентурою Євгена Крука відспівав „Боже Великий". Участь молодечих організацій Пласту і СУМА в одностроях і з прапорами збільшив урочистість. В Українській Православній Церкві св. Луки у тому ж намірені о. Павло Шпірук відправив Молебень.

Перед бенкетом увечері відбулась одногодинна пресова конференція з участю 36осіб, між якими були представники місцевих газет, радіо і ТВ-станцій, Американського Леґіону і чужо-національних груп. Конференцію зорганізував і нею проводив дописувач. Активну участь із доповідями взяли: інж. З. Салій: „Наші ювілейні святкування", проф. Лев Шанковський „Україна — поневолена, але непокорена", проф. д-р А. Бускарен, н.т. „Поневолені нації та американська загранична політика", проф. Мотр'я Богатюк „Українська жінка під комуністичним режимом', о. Й. Шоловка: „Релігія в СССР і переслідування українських церков", проф. д-р М. Богатюк: „Економічний визиск України Росією" та проф. Іван Гвозда „Правильне вживання наших національних визначень".

Це була перша на нашому терені пресова конференція. Про наші великі роковини появилось кілька нотаток, а навіть і довших статтей, а ТВ-станції дали доволі докладні покази з церемонії підписання проклямації та з бенкету, влючно зі звуковим записом одної пісні „Верховини".

Треба додати, що відбулася ще одна вдала імпреза для відзначення Золотих Роковин Української державности, влаштована нашою зорганізованою молоддю. Таким чином наша громада достойно відзначила Великі Роковини. Прибуток з бенкету Комітет призначив на Фонд Катедри Українознавства. *Д-р Михайло Логаза*

В УКРАЇНІ ВОРОГ ПЕРЕВОДИТЬ БЕЗПОЩАДНУ РУСИФІКАЦІЮ, НИЩИТЬ УКРАЇНСЬКУ КУЛЬТУРУ, ПЕРЕСЛІДУЄ УКРАЇНСЬКИХ НАУКОВЦІВ. В АМЕРИЦІ ГАРВАРДСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ДАЄ НЕБУВАЛІ МОЖЛИВОСТІ ВІЛЬНИХ УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ ТА ВІЛЬНОЇ, ТВОРЧОЇ ПРАЦІ УКРАЇНСЬКИХ НАУКОВЦІВ, ЯКЩО ВИКОНАЄМО НАШЕ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ І ДО ВЕРЕСНЯ Ц. Р. ЗБЕРЕМО 330,000 ДОЛЯРІВ. ЖЕРТВУЙМО ЩЕДРО, ЖЕРТВУЙМО НЕГАЙНО!

ЧЕКИ ВИСТАВЛЯТИ І ПЕРЕСИЛАТИ:
Ukrainian Studies Chair Fund
302 WEST 13th STREET NEW YORK, N.Y. 10014

Дітройт, Міш.

МАНІФЕСТАЦІЙНЕ СВЯТКУВАННЯ ЗОЛОТОГО ЮВІЛЕЮ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

28-го січня 1968 року в репрезентативній залі середмістя Дітройту, в авдиторії Форда відсвяткувала українська громада Великого Дітройту 50-ліття Української Національної Революції і Відновлення Державности академією.

Святкування переводив ювілейний комітет, до складу якого входили представники обидвох відділів УККА в Дітройті. До почесного Комітету були запрошені Кир Ярослав, губернатор стейту Мишиген Джордж Ромні, мейор Дітройту Джером П. Кевано, мейор Гемтремку Джозеф И. Гржецкі, радна Дітройту Маруся Бек, парохи українських католицьких церков о. монс. М. Бохневич, о. Інокентій Лотоцький ЧСВВ, о. Ярема Барнич ЧСВВ, о. Іван Прокопович, парохи українських православних православних Церков о. Микола Дивакірський і о. Олександер Биковець, генерали армій УНР Олександер Вишнівський, Дмитро Жупінас і Михайло Крат, полк. Степан Лазуренко, сенатори ЗДА Филип А. Гарт і Роберт П. Гриффин і д-р Іван Панчук.

Авдиторія Форда була заповнена. Серед приявних було багато молоді, доволі поважне число в одностроях СУМА і Пласту.

Внесенням прапорів, американського і українського а також двох Осередків СУМА і двох пластових юнацьких куренів та від місцевої станиці б. вояків І Дивізії УНА відкрито програму святкування. Василь Колодчин, голова ділового комітету, привітав приявних на святі ген. М. Крата і полк. С. Лазуренка та висловив побажання скорого видужання неприявним членам почесного комітету генералам Олександрові Вишнівському і Д. Жупінасові. Окремо привітав ветеранів українських армій, що зорганізовано зайняли окремі почесні місця. Вітаючи парохів українських церков, висловив радість, що парохи українських парафій Великого Дітройту прийшли разом із своїми вірними на святкування цих великих роковин.

Анастазія Волкер відчитала проклямації губернатора стейту Мишиген і мейорів міст Дітройту та Гемтремку про встановлення Дня Української Незалежности. Міська рада Гемтремку прийняла резолюцію про моральну підтримку слушних змагань українського народу до незалежности.

Радна міста Дітройт, Маруся Бек представила присутнім головного промовця Павла Юзика, сенатора Канади, який виголосив блискучу промову по англійськи, підкреслюючи головні етапи боротьби нашого народу за незалежність продовж 50-ліття та, вказуючи на постатті провідників цієї боротьби, як от от. Симон Петлюра, полк. Євген Коновалець, ген. Тарас Чупринка і Степан Бандера, закликав українську громаду до посиленої праці на добро української визвольної справи.

В українській частині промови він покликався на думки і вислови От. С. Петлюри про ролю і завдання політичної еміґрації.

Першу частину програми закінчила Капеля Вандуристок СУМА ім. П. Орлика під керуванням Петра Потапенка, поетично-музичним монтажем, присвяченим 50-літтю Української Національної Революції. Капеля зробила незвичайне гарне враження. Невгаваючі оплески викликали наддаток. Капеля з великим чуттям і силою проспівала маршову пісню „За Республіку Народну."

Поетичні твори деклямували з чуттям бандуристки Христя Липецька і Віра Потапенко.

Антін Батюк, голова Центрального Комітету для вшанування 50-ліття Української Національної Революції, привітав дітройтську громаду від очолюваного ним комітету і закликав до продовження роботи для висвітлення визвольної боротьби останнього 50-ліття.

Мішаний хор „Трембіта" під кер. д-ра Богдана Кушніра відспівав кантати Франка — Стеценка „Єднаймося' і Шевченка - Лисенка „Б'ють пороги". Багаточленний хор, добре вишколені голоси, вдумливий і динамічний диригент, знаменита акомпаніяторка, — все це разом дало добрий вислід. Кантати прозвучали масстатично й сильно.

„Золотий Гомін" П. Тичини продеклямувала майстерно артистка українських театрів Катря Бранка-Кривуцька.

В кінцевій частині програми виступила Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка під керуванням Григорія Китастого. Капеля проспівала Славутича - Китастого „Карпатські Січовики", Лева Лепкого „Ой видно село", „Ой, у полі жито" в обробці М. Шевчука та Багряного-Китастого „Пісню про Тютюника". „Пісню про Тютюнника" прийшлося Капелі співати двічі.

Заключне слово виголосив Тустанівський, голова Відділу УККА Дітройт-Схід і Гемтремк. Він запропонував резолюції, які авдиторія прийняла оплесками.

Українським національним гимном, що його відспівала ціла громада разом із Капелею Бандуристів, закінчено академію.

На початку програми відограла на фортепіяні американський гимн Ольга Дубрівна-Соловій, вона теж акомпаніювала хорові „Трембіта". **П. Рогатинський**

Відзначення 50-річчя Державности в Оттаві

У великій залі готелю „Скайлайн" в Оттаві відбувся 20-го січня бенкет, влаштований відділом КУК для відзначення золотого ювілею проголошення вільної і суверенної української держави в 1918 році. Почесними гістьми на бенкеті були сенатор Вілліям Бенідіксон з дружиною, сенатор Реаль Беліль з дружиною та проф. д-р Ярослав Рудницький, який виголосив головну промову. Міську управу репрезентував олдерман Гаролд Ваддел.

Бенкет відкрив голова відділу КУК інж. М. Світуха, передаючи ведення програми п. П. Середі. Проф. Ярослав Рудницький прочитав тексти маніфестів проголошення „Українського Тижня" в Манітобі і у Вінніпеґу, підкреслюючи важливість інформування наших співгромадян у Канаді про довголітні змагання української нації до державного життя. Подавши короткий перебіг подій, завершенням яких стали акти 22-го січня 1918-го і 1919-го років, доповідач підкреслив, що український уряд забезпечив всім національним меншинам на українських землях свобідний розвиток їх мовних і культурних надбань. Натомість Москва, починаючи від Валуївських і Емських указів в минулому столітті і кінчаючи на теперішній політиці русифікації, постійно здійснює московбивство. Вичерпну дефініцію цього явища проф. Яр. Рудницький подав у своєму сепаратному звіті Королівської Комісії Двомовности і Двокультурности в Канаді.

У зв'язку з відзначенням в 1968 році міжнародного року „Людських прав" доповідач заапелював до Об'єднаних Націй проголосити прийняття універсальної засади „п'ятої свободи", — свободи від мововбивства та створити при Комісії Прав Людини про ООН окреме тіло, яке мало б завдання забезпечити мовні права всіх етнічно - лінґвістичних груп.

Колишній міністр федерального уряду Канади сенатор Вілліям Бенідіксон зупинився коротко у своєму слові над значним вкладом українців у розбудову Канади, підкреслюючи потребу конституційного визнання багато - етнічного складу країни. Стверджуючи, що тепер часто говориться про Канаду як країну лише двох культур, забуваючи про вклад „третьої сили", сенатор висловив думку, що „ми повинні більше акцентувати зростаючий вклад людей різного етнічного походження, які допомагали у розбудаві сьогоднішної Канади і які є співвідповідальні за її майбутнє."

З нагоди свята державности делегація відділу КУК в Оттаві відвідала мейора міста та передала йому англомовне видання творів Т. Шевченка, як вислів вдячности української спільноти в Оттаві за його прихильне ставлення. В день 22-го січня перед будинком міської управи повівав вже другий рік з черги український синьо - жовтий прапор, хоч амбасада СССР в Оттаві склала протести в тій справі на руки федерального уряду.

Англомовні щоденники „Оттава Сітізен" і „Оттава Джурнал" та франкомовний „Ля Друа" подали вичерпні репортажі про відзначення 50-річчя української державности.

М. С.

Початок доброї справи

В четвер 8 лютого на нараді представників тридцяти українських організацій міста Філядельфії був оформлений місцевий Комітет Фонду Катедр Українознавства. Ця нарада була вислідом Громадського Віча, скликаного в цій справі місцевою Філією УККА. Наради відбулися в залі Спортового Осередку „Тризуб" в діловій і ентузіястичній атмосфері. Присутнім на нараді був також ініціятор ідеї створення українських катедр і голова Центрального Комітету ФКУ мґр. Степан Хемич з Ню Йорку.

Після ділової дискусії вилонено комітет, що оформився так: інж. Степан Чорпіта — голова, інж. Володимир Медуха — скарбник, д-р Лев Кушнір — секретар та члени: інж. Методій Борецький, мґр. Іриней Ісаїв, п. Богдан Катамай, інж. Віктор Корсун, інж. Павло Лимаренко, п. Андрій Масюк, ред. Микола Пасіка та інж. Володимир Шиприкевич.

Вибором цього Комітету нарешті закінчено підготовчу роботу і маємо надію, що збірщики Фонду Катедри Українознавства скоро почнуть відвідувати мешканців Філядельфії.

Перед Комітетом велике і трудне завдання. Треба сподіватися, що наша громада, яка завжди відзначалася жертвенністю, і тепер щиро відгукнеться на велику потребу і своїм щирим відношенням улегшить працю Комітету.

Приємно нам також повідомити, що слідуючі наші співгромадяни самочинно відгукнулися на велику подію договорення з Гарвардським університетом і переслали безпосередньо до Централі ФКУ в Ню Йорку пожертви, а це: о. декан Мирослав Харина 50 дол., панове д-р Роман Кос. інж. Методій Борецький і пані Параскевія Боднар по 100 дол.

У Філядельфії можна вплачувати пожертви до кредитівки „Самопоміч" на конто 1680. Просимо лишень допильнувати, щоб пожертва була належно записана на Ваше ім'я.

В околиці 24-ої вулиці вплати можна робити до Центральної Кооперативної Спілки, 2325 Бравн вул. на конто Фонду Катедри Українознавства.

В. Ш.

Вступайте в члени УНСоюзу!

Нове число „Шашкевичіяни"

Найновіша „Шашкевичіяна", збірник присвячений життю, творчості й культурі Маркіяна Шашкевича у Вінніпеґу, принесла статті від авторів, як проф. Михайло Тершаковець п.н. „Пієтизм Блаженнішого Архиєпископа і Митрополита Кардинала Иосифа у відношенні до о. М. Шашкевича", Михайло Шалата „З Маркіяном на чолі": д-р Михайло Марунчак „У великий ювілей". В цьому числі є теж святкова промова Кардинала Иосифа, виголошена в 1943 р. з нагоди Сторіччя від дня смерти Маркіяна. Число в загальному присвячене одному з найбільших носіїв Шашкевичівських ідей нашої доби, а саме Верховному Архиєпископові Кардиналові Иосифові. Зміст і форма „Шашкевичіяни" робить враження солідного періодика.

З цього числа довідуємось, що натупна „Шашкевичіяна буде присвячена 125-ій річниці від дня смерти о. Маркіяна. Це число появиться найпізніше в місяці травні цього року. Ті, які хотіли б замовити з цієї нагоди більше чисел „Шашкевичіяни", зволять адресувати:

MARKIAN SHASHKEVYCH CENTRE
49 Euclid Ave., Winnipeg 4.
CANADA

Члени Заповідника Маркіяна Шашкевича одержують „Шашкевичіяну" даром. Річна членська вкладка виносить тільки три доляри.

„Шашкевичіяна" гідно зберігає та поширює культ Великого Маркіяна, Пробудителя Українського Народу в австрійській займанщині.

Леся Українка й Роберт Бернс

Вінніпеґ. (ОУПС). В рамках щорічних святкувань пам'яті своєї патронки Товариство ім. Лесі Українки у Вінніпеґу влаштувало концерт-академію в приміщенні Українського Народного Дому в неділю 18-го лютого. Крім концертових виступів молоді та чайного прийняття відбулася доповідь проф. Яр. Рудницького про Лесю Українку й Роберта Бернса, в якій прелеґент подав цікаву аналізу поеми „Роберт Брюс" — король шотляндський. Доповідач ствердив, що українська поетка, опрацьовуючи цю тему, використала найрізніші джерела, включно з деякими поемами Роберта Бернса, відомого шотляндського поета. Зокрема, на думку прелеґента, важливі з цього погляду твори Бернса „Баннокберн" та „Попрощайся Шотляндіє". Доповідач дав цікаву й оригінальну аналізу суспільно-національних взаємин між шотляндцями й англійцями в XIII столітті в зображенні Бернса й Лесі Українки.

Великий ділами, не словами

Стефан Заваляк

Минулого літа, 8-го липня, упокоївся в Бозі Стефан Заваляк. Народився в Україні, в Америці жив в Повкипсі, Ню Йорк. Був скромним, тихим чоловіком, знаний тільки в своїй громаді. Але круг його заінтересування сягав також поза границі малої громади. Найкращий доказ того дав він своїми датками. І так в своєму завіщанні призначив на будову церкви в своїй громаді — парохії Пресвятої Трійці в Кергонксон, Ню Йорк, дві тисячі дол., і таку саму ж суму залишив на Українську Семінарію у Стемфорді. На людях такого духа будується віра й надія в краще майбутнє. Нехай покійному Стефанові Заваляковi за це буде вічна пам'ять між своїми.

Н. Н.

УКРАЇНЦІ САСКАЧЕВАНУ БЕЗ СВОГО СЕНАТОРА

Саскатун. — Густо заселена українцями Саскачеванська область в Канаді не дочекалась, як то було сподівано, свого сенатора. Прем'єр Л. Пірсон іменував 13 лютого сенатором Герб-а Сперов-а, на місце померлого минулого року сл. п. Гнатишина. Ще 10 лютого в Саскатунському щоденнику „Стар Фінікс" була вістка, що прем'єр має намір на те місце призначити не українця, а голову Саскачеванської Ліберальної Асоціяції Г. Сперов-а, що й сталось. Дотепер ліберали не раз пояснювали відсутність українських послів тим, що, мовляв, немає відповідного кандидата...

„МИШКА-ГРИЗИКНИЖКА" В ТОРОНТІ

Торонто. — Батьківський Комітет Рідної Школи Філії УНО заініціював і підготував костюмову забаву для дітей, на якій буде показана п'єска Лесі Храпливої під наг. „Мишка-Гризикнижка", будуть виступати такі постаті, як Ведмідь Ласун, Дід Андрушка та ін. Костюмівка відбудеться у неділю 3 березня в Українському Домі при вул. Крісті.

Свято Української Державности в Акронському університеті

Як у минулому, так і в цьому році старанням проф. д-р Теодора Мацькова, професора модерних мов в місц. Стейтовому університеті і голови відділу УККА, свято української державности відсвятковано успішно 21-го січня в університетській театральній залі.

Комітет Свята становили представники відділу УККА, відділу Союзу Українок ч.: 7 ім. Лесі Українки, Універс. Громадсько - Виховного Інституту, і Слов'янського Клюбу. Гром. Вих. Інст. надрукував запрошення і їх розіслав не тільки до членів української громади в Акроні, але також до американців. Хор „Дніпро" під диригентурою Євгена Садовського збагатив святочну програму. О годині 5-ій по пол. соліст хору „Дніпро" Юрій Оришкевич, співом американського державного гимну започаткував програму свята.

Привіт для зібраних і хористів, започаткувала Марія Е. Чесровн, приятелька українців, асистентка директора Громадсько Виховного Інституту, опісля проф. Чарлз Блер, декан веч. коледжу, вітав від професорського збору Акронського університету. Від відділу УККА і Слов'янського Клюбу по українськи і англійськи говорив проф. Мацьків, від Союзу Українок в. ч. 7 говорила проф. Юлія Білецька. Проклямацію губернатора стейту Огайо Джеймс А. Родеса відчитав Григорій Жеребняк, а посадника м. Акрону Джана Баллярда — Люба Галамай, студ. місц. університету.

Мішаний хор „Дніпро", під диригентурою Євгена Садовського відспівав пісні: „А вже весна" — Лисенка, „Вечірня пісня" — Стеценка, „Лети, моя пісне" — Гнатишина, „На Дніпрі" — Дремлоги, „Ой ти земле моя" — Верменича, „Пролягла доріженька" — Є. Садовського, „Коломия" — Кос Анатольського і по перерві „Дума безсмертного кобзаря" — Филипенка і інші, захоплювали чисельну авдиторію, що рясними оплесками нагороджували хористів і диригента, та Олю Джуман і П. Трача — фортепіянових акомпаніяторів. Олег А. Качала з Акрону, студент медичного факультету В.Ж.У. в Клівленді, виголосив гарну десятимінутову доповідь, що звернула на себе увагу. Фортепіянове сольо відіграв Ярослав Дурбак. Співом українського національного гимну закінчено програму свята.

Союз Українок, відділ ч. 7, приготовив в парохіяльній залі прийняття для хору „Дніпро" і гостей, де по вечері хористи відспівали коляди і кілька пісень.

Українська акронська громада вдячна проводові хору „Дніпро" і його диригентові Є. Садовькому і хористам, що безінтересовно, як і в минулому році, взяли участь в програмі Свята Державности.

(вл)

Адміністратор УАПЦ о. Архимандрит Йов відвідує свої парафії

Собор УАПЦ на чужині, який відбувся в травні місяці 1967 року, покликав до життя нову Консисторію своєї церкви. Головою Консисторії і Адміністратором УАПЦ став Високопреподобний отець Архимандрит Іов Скакальський, його заступником є Всечесний отець Константин Калиновський і секретарем Консисторії Вол. Вронський.

Консисторія складається з молодих духовників та світських людей. Всі вони є за канонічну пов'язаність Української Православної Церкви з Вселенською Церквою та з всіма Православними Церквами світу. Ця пов'язаність до сьогодні тримається лише через канонічність Архиєпископа Палладія. УАПЦ на чужині є членом Помісної Конференції Канонічних Єпископів у ЗДА. Тому, що Архиєпископ цієї Церкви вже від довшого часу перебуває в шпиталі, життя Церкви послаблюється. Без батька родина переживає сімейні труднощі. Так і Церква, без Пастиря переживає певні труднощі. Ось чому і був у травні 1967 року скликаний Собор УАПЦ. Для допомоги Архиєпископові Палладієві — Собор обрав Адміністратора, який заступає хворого Єпископа в його діяльності.

Новий Адміністратор Впреп. о. Іов відомий православному громадянству з свого монашого життя, з тяжкої праці пастирської по фронтах Другої Війни, по тяжких таборах неволі та з праці при Колегії св. Андрія в Канаді. Неодноразові відвідини святої Землі та Вселенського Патріярха ще більше схиляли православних до його. Ось і чому він був одноголосно обраний на Адміністратора УАПЦ та на кандидата в Єпископи для цієї Церкви.

З переїздом з Канади до ЗДА о. Іов за короткий час свого адміністрування вже зробив успіхи в житті УАПЦ. Він відвідує свої парафії та наставляє вірних на правдиве православне життя. 28 січня він відвідав парафію св.св. Петра і Павла у Вест Айсліп, Н. Й. Відбулося урочисте Богослуження, на якому слово після Євангелії мав о. Іов. Нав'язуючи свою проповідь до євангельської теми про віру сліпця, отець Іов кликав своїх вірних до міцної і непохитної віри в Бога, в Його Всемогутність та Милосердя. Він закликав до єдности нашого народу та братерства всіх українців і в поза межами Рідної Землі. До спільної молитви за кращу долю України, за визволення Рідного Краю від страшного ворога Христа.

Кінцевими словами його було: „На всі наші немощі — вірмо в Єдиного Бога та покликуймося на Нього. Він Єдиний задовольнить наші прохання". Отцеві Іову співслужив о. Константин Калиновський, тимчасовий парох цієї парафії. Гарно співав парафіяльний хор. Многоліттям Високопреподобному отцю Архимадритові закінчилися урочистості. Парафіяни були раді з цієї візити отця Адміністрації та дякували йому за щирі молитви і тепле слово до них.

Парафіянин

ПО СЕЛАХ ГОНЯТЬ САМОГОНКУ

Не минає тижня, щоб у київських газетах не згадувалось про самогонку та пиятику, без аналізи причин, чому те лихо поширюється між людьми. „Молодь України" з 21 лютого подала ще один приклад:

„Чарка в Байбузах (та хіба тільки в Байбузах?) дзвенить частенько. І якби на неї щоразу витрачались карбованці, то, як кажуть байбузинці, всі п'янички ходили б голими й босими. „Виручає" самогон. Саме він, утіха п'яниць, плюндрує сім'ю Марюха, сім'ї Коваленків, Папуш та ще інших. Зрештою, найбільше все оце відбивається на дітях, на їхній долі. Чи стурбована цим громадськість? Стурбована".

СВІЖА МОГИЛА

(Посмертна згадка про Семена Костецького)

Недавно рознеслася сумна вістка, що по довгій недузі престалося битися серце жертвенного українця бл.п. Семена Костецького на 78 році трудолюбимого життя, в Мікізракс, Па. Покійний прибув до Америки перед першою світовою війною з села Страпкова пов. Камінка Струмілова, Зах. Україна, і впродовж такого часу проживав в Мікізракс.

Як молодий юнак не сидів з заложеними руками, але з молодечим запалом взявся до народної праці. Був він між основниками української парохії в Мікізракс і довголітним її урядником і дякоучителем. Завдяки покійного поставали в громаді різні українські організації. Був основником 91 Відділу Українського Народного Союзу, його членом і довголітнім його головою. За його ініціятивою перед сорок роками постав в Мідізракс український банк, до якого входив як директор.

Був він рухливим і ніяка народна - громадська праця в громаді не відбувалась без його участи. Хоч був власником крамниці зі споживчими товарами, все ж таки знаходив час працювати і на народнім полі.

Осередком українського життя Західної Пенсилвенії був і є Пітсбург. Відбувалися величаві маніфестації, протестаційні віча проти гноблення українського народу, і покійний брав у них живу участь і входив до комітетів.

Вістка про його смерть зворушила не тільки його дружину Луцію, ближчу чи дальшу родину, але всіх, які його знали. Мріяв повернутись до рідних сторін, до рідного Стрепкова, до Вільної України, яку дуже любив, але обставини так склались, що його довголітні мрії не здійснилися.

Відходять піонери, будівничі українського життя в Америці, які свої молодечі роки віддали для української справи. На жаль, нема кому їх деколи заступити.

Прощай, дорогий приятелю, нехай прибрана земля нової батьківщини буде тобі легкою.

Иосиф Литвин
Ембридж, Па.

„Навіщо мені той клопіт"?

Про ставлення людини до людини під „диктатурою пролетаріяту" дещо розповідає журнал „Україна" з січня 1968 року: „Разом ми були у чудовому поході на Ай-Петрі. Потім прийшли до села Соколиного. А далі треба було їхати автобусом, та виявилося, що дехто випадково не прихопив з собою грошей. І сталося неймовірне: ті, хто мав гроші, взяли квитки і посідали в автобус, а решта залишилися... А ось ще один випадок. Помітила я, що Тоня Т. ні з ким не дружить. Дивно. Вона і вродлива, і привітна, весела й розумна. А потім „під великим секретом" мені розповіли, що вона розлучилася з чоловіком, залишила йому сина й тепер навіть не хоче признатися до дитини, коли часом зустрічає на вулиці. Весело посміхаючись, пробігає вона повз нього і не дивиться." Варто зазначити, що всі ці дівчата в Севастополі належать до комсомолу.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 3-го БЕРЕЗНЯ 1968 р.

ШИКАГО, Ілл. Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла — 220 Відд. о год. 7-ій веч. в приміщенні Союзового Дому. Проситься всіх членів прибути на збори, а місячних членів вирівняти свої вкладки кожного місяця на час. Будуть обговорювані важні справи. — Д. Овчарчин, гол., І. Мелінчин, секретар.

СИРАКЮЗИ, Н. Й. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 39-ий Відд. о год. 3-ій по пол. в малій залі УНД. Вплати чл. вкладок: в суботу від 7-10 веч. й в неділю від 12-3 по пол. — **Річні загальні збори відбудуться в неділю, 10-го березня 1968 р. о год. 3-ій по пол.** Порядок З. Зборів: вибір Президії, відчитання і прийняття протоколу останніх З. Зборів, звіт Управи та Контрольної Комісії, дискусія над звітами, вибір Управи і К. Комісії та внески й запити. Якщо на означену годину не явиться число чл. вказане статутом, річні збори відбудуться з одногодинним спізненням без огляду на скількість присутніх членів. Ввічливо проситься чл. взяти численну участь на З. Зборах. — Управа.

НЕДІЛЯ, 17-го БЕРЕЗНЯ 1968 р.

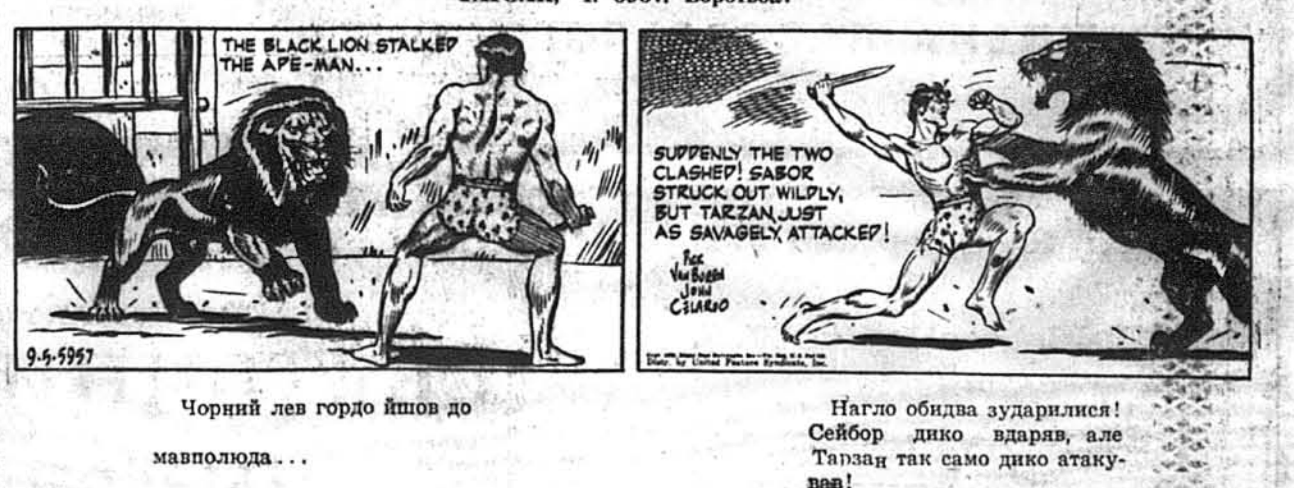
НЮАРК, Н. Дж. Річні Загальні Збори 27-го Відділу ім. „Орлик" о год. 1-ій по пол. у приміщенні Кредитівки, 249 Stuyvesant Ave., Newark, N. J. — Управа.

В. ЩЕРБИЦЬКИЙ ДІСТАВ ОРДЕНА

Голова так зв. Ради міністрів УССР і кандидат в члени московського Політбюра Вол. Щербицький одержав „за великі заслуги перед комуністичною партією" новий московсько - большевицький орден Леніна. Формальною причиною нагороди було 50-ліття з дня народження лакея.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ТАРЗАН, Ч. 5957. Боротьба!

Чорний лев гордо йшов до мавполюда...

Нагло обидва зударилися! Сейбор дико вдаряв, але Тарзан так само дико атакував!